

શ્રી જૈન સત્ય પ્ર કા શ

વર્ષ : ૫

ક્રમાંક : ૫૨

અંક : ૪

તંત્રી

ચીમનલાલ ગોકળદાસ શાહ

ACHARYA SRI KAILASSAGARSURI GYANMANDIR

SHRI MAHAVIR JAIN ARADHANA KENDRA
Koba, Gandhinagar - 382 007

Ph. : (079) 23276252, 23276204-05

Fax : (079) 23276249

For Private And Personal Use Only

નમો ત્યુ નં ભગવાઓ મહાવીરસસ

સિરિ રાયનયરમજ્ઞે, સંમોલિય સવ્વસાહુસંમદ્યં ।
વત્તં માસિયમેયં, ભવ્વાણં મગ્ગયં વિસયં ॥ ૧ ॥

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

(માસિક પત્ર)

વિક્રમ સંવત ૧૯૯૬ :	વીર સંવત ૨૪૬૬ :	ઈસ્વીસન ૧૯૩૯
માગસર સુદી ૫ :	શુક્રવાર :	ડિસેમ્બર ૧૫

વિ-પ-ય-દ-શ્-ન

૧ શ્રી ફાલગુસ્તવમ્	: મુ. મ. મંદ્રંકરવિજયજી	: ૧૩૧
૨ શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર માહાત્મ્ય	: શ્રી. સુર્યદ પુ. બદામી.	: ૧૩૩
૩ મહાત્મા અતિમુક્ત	: મુ. મ. સુશીલવિજયજી	: ૧૩૮
૪ નિહવવાદ	: મુ. મ. ધુરંધરવિજયજી	: ૧૪૧
૫ કવિત્વબાવની	: શ્રી. અબાલાલ પ્રે. શાહ	: ૧૪૬
૬ બાંધની પટ્ટક	: આ. મ. વિજયયતીન્દ્રસુરિજી	: ૧૫૩
૭ ધાતુપ્રતિમા લેખો	: મુ. મ. કાંતિસાગરજી	: ૧૫૯
૮ સમાચાર		: ૧૬૫
૯ ધનપાલનું આદર્શ જીવન	: મુ. મ. સુશીલવિજયજી	: ૧૬૬
૧૦ જાહેર વિજ્ઞાપિ		: ૧૭૦

પૂજ્ય મુનિમહારાજેને વિજ્ઞાપિ

હવે અતુર્ભાસ પૂર્ણ થયું છે એટલે વિહાર હરમ્યાન હરેક અંગ્રેજી મહિનાની બારમી તારીખ પહેલાં નહું સરનામું લખી જણાવવાની સો પૂજ્ય મુનિરાજેને વિજ્ઞાપિ છે.

લવાજમ

સ્થાનિક ૧-૮-૦

બહારગામ ૨-૦-૦

દૂરકે અંક ૦-૩-૦

મુદ્રક : નરોત્તમ હરગોવિન્દ પંડ્યા, પ્રકાશક : ચીમનલાલ ગોકળદાસ શાહ, મુદ્રણસ્થાન : સુભાષ પ્રીન્ટરી સલાપોસ ફોસ રોડ અમદાવાદ, પ્રકાશનસ્થાન : શ્રી જૈનધર્મ સત્યપ્રકાશક સમિતિ કાર્યાલય, નેશિંગલાઇની વાડી ધીકાંટા રોડ, અમદાવાદ.

श्री जैन सत्य प्रकाश

कंभांक ५२

[भासिक ५३]

[वष ५ : अंक ४]

पुरातनार्वाचीन-इतिहास प्रतिबद्धं

श्रीईलादुर्गस्तवनम्

प्रणेता-मुनिराज श्री भद्रंकरविजयजी

(गतांकथी चालु)

वागिन्दुर्युववर्गचित्तकुमुदं प्रोत्फुल्लययुक्तित्विषा
सिक्त्वा स्वादुसुधर्मयौवनवने जैनप्रज्ञापादपे ।
व्याख्याप्रौढिमभाषनाघनघटां श्रीलब्धिसूरीशितुः
प्रोत्तीर्णो किमु मञ्जुलेडरपुरौ साश्नात्कलाभृद्वघ्नौ ॥ ४४ ॥

सद्वषाणीप्रभया सुकृत्यनिवहा संस्तुत्यकाः शिष्टकैः
प्राभूयन्त कविप्रज्ञाब्जतरणेः श्रीलब्धिसूरीशितुः ।
चैत्यालीमुदधारयत् प्रतनकां पौसीनतीर्थस्य सः
पेलस्थान्यसुपौरजैनजनतावित्तस्य साहाय्यतः ॥ ४५ ॥

नीलं वार्पुकजीवनीयद् इव ध्वान्तालिलीलायुतं
कस्तूरीतिलकोपमं सुसुषमं कारस्करैः श्यामलैः ।
पान्थप्रौढपरिश्रमप्रतिरिपुक्षोणीरुहच्छायाया
चारुघानमिदं चकास्ति फलदं शान्तीशचैत्यान्तिकम् ॥ ४६ ॥

प्रचण्डमातण्डकरैः सुतप्तान्
क्लान्तान् सुकान्तान् पुरुषान्थयूथान् ।
यस्मिन्कदलयः परिबीजयन्ति
सोमालवातैर्दलतालवृन्तैः ॥ ४७ ॥

भृङ्गीसङ्गीतसुभगसुमे चारुवर्णात्कुडङ्गे
धारारामालिकतिलकगे सद्विहङ्गैर्लदुर्गे ।
पुण्यैर्लभ्ये व्रततिततिकेऽखण्डकुण्डेस्थितं तत्
चैत्यं रम्यं प्रमुदितमना लब्धिसूरिर्ददर्श ॥ ४८ ॥

नामं नामं मघवमहितं तत्र शान्तीशविम्बं
स्तावं स्तावं गुणगणगरिष्ठैः स्तवैर्दीर्घिकालम् ।

श्री जैन सत्य अंशः

[१३२]

[१५१]

पायं पायं सुचिरमचिरापुत्रनेत्रामृतं तत्
शृङ्गं तुङ्गं कविकुलकिरीटैरदर्शि प्रजीर्णम् ॥ ४९ ॥

जीर्णोद्धारणशेषशैखरमिदं चैत्यस्य शान्तिप्रभोः
पूर्णीकारयति स्म कार्यमखिलं व्याख्यानगीर्जयेया ।
विख्यातो भुवि पञ्चविंशतिमितं तस्मिन् सहस्राङ्कितं
श्रीमल्लब्धिसूरीश्वरो विजयतां कल्याणमालाकरः ॥ ५० ॥

इयद्धरस्थामृतलालकेन

धनीश्वरेणाकृतम्यमूर्तिः ।

नष्टस्मरारेः कमलाख्यसूरे-

महामहिम्नो गुणकैर्गरिम्नः ॥ ५१ ॥

चैत्यं शान्तीश्वरस्य प्रमदभरजनैस्तोरणैस्तैः सुधाभी-
रम्यं शृङ्गारितं तन्मवरुचिरसिचयैर्मण्डपोऽमण्डि बाह्यम् ।
लोकाः स्तोकेतराद्वाङ्मिमिलुरतिमुदाह्वानतः सूरिमूर्त्या
अर्हन्मूर्तिप्रतिष्ठानुपमपदमहे दुर्गदुर्दोपरिष्ठात् ॥ ५२ ॥

पन्न्यासे भुवनाभिधे गणिवरे श्रीवाचकाख्यं पदं
पन्न्यासं पदवीं जयन्तविजये श्रीमत्प्रवीणाभिधे ।
क्रियाकाण्डरुचौ बुधे गुणिपदं चैतन्नवीनाभिधे
विद्वान्सो निदधुर्महोत्सवपुरं श्रीलब्धिसूरीश्वरः ॥ ५३ ॥

श्रीमत्सूरिसुमूर्तिमद्भुतमयीं पूते मुहूर्त्तेऽनघेऽ-
र्हन्मूर्तीरपि रामणीयकतमाः सौवर्णकान्तीश्रिताः
वासक्षेपपुरस्सरं सुखदसन्मन्त्रं प्रतिष्ठापया-
मासुः कोविदलब्धिसूरिमृगपाः शिष्यैरशेषैः सह ॥ ५४ ॥

(प्रशस्तिः)

आत्मानन्दसुषुप्तविष्णुहृदये श्रीवत्सशृङ्गारभाः
सज्जाता निखिलागमज्ञकमलाचार्येश्वरा निःस्पृहाः
तत्पट्टोदयशैलशृङ्गतिलकाः श्रीलब्धिसूरीश्वराः
तच्छिष्या भुवनाख्यवाचकचणा जाता पवित्रव्रताः ॥ ५५ ॥

तच्छिष्याणुकतुल्येन भद्रङ्करेण गुम्फिता ।
सेलादुर्गस्तुतिर्यावज्जीयात् स्वयामृतशुती ॥ ५६ ॥

(पूर्णम्)

શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર માહાત્મ્ય

લેખક—શ્રીયુત સુરચંદ પુરષોત્તમદાસ બદામી

ખી. એ. એલ.એલ. ખી. રીટાયર્ડ સ્મો. કો. જજ

(ગતાંકથી ચાલુ)

નમસ્કાર મહામંત્રના મહિમા સૂચક દષ્ટાંતો

હવે પરલોકમાં મળતા ફળ સંબંધી બીજી દષ્ટાંત, હુડિયજક્ષ (હુંડિકયક્ષ)નું કહે છે.

પછી રાજસિંહકુમાર અને સુમતિ પ્રયાણ કરતા કરતા મથુરા નગરીમાં આવ્યા. ત્યાં પૂર્વદિશામાં એક યક્ષનું મંદિર જોયું. તે મંદિર આગળ શૃંગીએ ચઢાવેલા એક તરકરનું આવલું હતું. તે એક શ્રાવકની પ્રતિમાને નમસ્કાર કરતું બતાવેલું હતું. તે જોઈ કુમારને અપૂર્વ આશ્ચર્ય થયું. તેણે તે યક્ષના પૂજારીને આ વૃત્તાન્ત શું છે તે જણાવવા કહ્યું. પૂજારીએ નીચે પ્રમાણે નિવેદન કર્યું :

“આ નગરીનો શત્રુમર્દન નામનો રાજા છે. અહીં જિનદત્ત નામનો એક ઉત્તમ શ્રાવક વસે છે. તે મહાસત્ત્વશાળી અને કરુણા રસનો સમુદ્ર છે. નગરમાં એક વખત હુંડિક નામે ચોર ક્યાંકથી આવ્યો અને ઘણે ઘેર ચોરી કરવા લાગ્યો. એક દિવસ એક શ્રીમંતને ઘેર ખાતર પાડ્યું અને ઘણું સોનું ચોરી લીધું. ધરના લોકો જાગી ઊઠ્યા અને પોકાર કર્યો. કોટવાલના માણસો આવી પહોંચ્યા. ધરને ચારે બાજુથી ઘેરી લીધું અને મુદ્દા માલ સાથે ચોર પકડાયો. પ્રભાતે રાજાને તે બાબત ખબર આપ્યા. રાજાએ તેને વિડબના કરી હણવાનો હુકમ કર્યો. રાજાની આજ્ઞાનુસાર ચોરની અનેક પ્રકારની વિડબના કરી ગધેડા ઉપર બેસાડી ચોરને વધસ્થળે લઈ જવામાં આવ્યો, ત્યાં તેને શૃંગીએ ચઢાવ્યો, અને આજુબાજુ છુપી પોલીસના માણસો ગોઠવી દોઢાં અને તેઓને હુકમ કર્યો કે આ ચોરના સંબંધી કોઈ ત્યાં આવે તો તેની તપાસ રાખવી જોઈ તે સંબંધીને પણ પકડીને સજા કરી શકાય. શૃંગી પર ચઢાવેલા ચોરને અત્યંત તૃષ્ણા લાગી. તેણે ત્યાં આગળ આવતા માણસોને પાણી લાવી આપવાની યાચના કરી. રાજાના ભયથી કોઈ તેને પાણી લાવી આપે નહિ. એટલામાં જિનદત્ત શેઠ ત્યાં આવી પહોંચ્યા. તેની પાસે ચોરે પાણીની યાચના કરી. તે શેઠ મહા દયાળુ હતા. તેમણે ચોરને કહ્યું: ‘હું પાણી લાવી આપીશ, પણ તને પંચનમસ્કાર મંત્ર બતાવું તેનું એક ચિત્તથી પાણી લાવું ત્યાં સુધી સ્મરણ કર્યા કર, કે જોઈ તારી શુભ ગતિ થાય. હિંસા કરનારા, જૂઠું બોલનારા, પરધન હરણ કરનાર, પરસ્ત્રીમાં રક્ત રહેનાર અને બીજા લોકનિહિત અનેક પાપકાર્યો કરનાર માનવો પણ પ્રાણત્યાગને અવસરે મંત્રરાજાનું સ્મરણ અવિરતપણે કરે તો અનેક દુષ્કર્મોથી ઉપાર્જન કરેલી માઠી ગતિનો ક્ષય કરીને સ્વર્ગનું સુખ મેળવવા ભાગ્યશાળી થાય છે, માટે તારે જરૂર આ પ્રમાણે એ મહામંત્રનું સ્મરણ એકાગ્રચિત્તથી કર્યા કરવું.’ ચોરે તે કબૂલ કર્યું અને પોતાને થતું દુઃખ નહિ ગણકારતો વારંવાર તેનું સ્મરણ

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[૧૩૪]

[વર્ષ ૫]

કરવા લાગ્યો. જિનદત્ત શેઠ ઘેર જઈને પાણી લાગ્યા તેટલામાં તે ચોરના પ્રાણુ નીકળી ગયા અને તે મહર્ષિકે યક્ષ દેવપણે ઉત્પન્ન થયો. અન્તે જેવી મતિ તેવી ગતિ એમ કહેવામાં આવે છે તે યથાર્થ જ છે. હવે છુપી પોલીસના માણસોએ આ સવળો વૃત્તાન્ત રાજને નિવેદન કર્યો. રાજએ જિનદત્ત શેઠનો વધ કરવાનો હુકમ કર્યો. કાટવાલના માણસોએ તેને ગંધેડે એસાડી અનેક પ્રકારની વિડંબના કરવા માંડી. એટલામાં તે યક્ષરાજે અવધિજ્ઞાનનો ઉપયોગ મૂકી પોતાના ગુરુની આવી દશા થતી જોઈ, તે બહુ કોપાયમાન થયો અને એક મોટો પર્વત વિકુર્વીને નગરના રાજા અને અન્ય જનોને કહ્યું: ‘હે કાપુરુષો! જગતનું કલ્યાણ ઇચ્છનાર, કૃપારસના સમુદ્ર મારા પ્રજા જિનદત્તની તમે આવી વિડંબના કરવા માંડી છે તેથી હું આ પર્વતથી ખચિત તમને બધાને ચૂરી નાંખીશ.’ એ સાંભળી રાજા અને પ્રજા સર્વે તેની પુષ્પાદિથી પૂજા કરવા માંડી પડ્યા, કારણ સર્વ બચમાં મૃત્યુબચ મોટો છે. તેઓએ યક્ષને નમસ્કારપૂર્ક વિનંતિ કરી કે હે સ્વામિન્ અમને સર્વને આટલી વખત ક્ષમા કરો, અમે અજ્ઞાનતાથી આ અપરાધ કર્યો છે. યક્ષે કહ્યું કે આ શ્રાવકનું શરણુ તમે લો, અને પૂર્વ દિશામાં મારું જંચું મંદિર કરાવો. તે કબૂલ કરવામાં આવ્યું. રાજાએ શેઠને ગંધહસ્તિ પર એસાડી નગરમાં પ્રવેશ કરાવ્યો અને વારંવાર તેની ક્ષમા માગી. પછી હુંડિક યક્ષનું આ ચૈત્ય બનાવ્યું, અને શ્રાવકની પ્રતિમા યુક્ત શૃંગીએ ચઢાવેલી ચોરની મૂર્તિ પણ ત્યાં ઊભી કરી.”

આ વૃત્તાંત સાંભળીને તે રાજકુમાર પ્રમુદિત થયો અને મિત્રને કહ્યું: “નમસ્કારના સ્મરણથી આ પૂર્વજન્મનો ચોર જેવી રીતે યક્ષરાજ થયો, તેવી રીતે હું પણ પૂર્વજન્મમાં પુલિન્દ્ર હતો અને આ જન્મમાં રાજકુળમાં ઉત્પન્ન થયો છું. પરમેષ્ઠી મન્ત્રનો પ્રભાવ પરશ્લોકમાં પણ કેવો ચમત્કારી દેખાય છે!”

આ સાંભળીને સુમતિ આદરપૂર્ક બોલ્યો: “હે રાજપુત્ર! તમારું પુલિન્દ્રપણું ગયા જન્મમાં કેવું હતું તે સંભળાવો.” રાજપુત્રે ઘણા હર્ષથી નમસ્કાર મન્ત્રથી સફળ થયેલો પોતાનો પૂર્વભવ યથાસ્થિત મિત્રને કહી સંભળાવ્યો. તે ઉપરથી કાંઈક મ્હોં મલકાવીને સુમતિ બોલ્યો: “હું ધાઈ છું કે આગલા જન્મની તમારી પત્ની રત્નવતીને પરણવા માટે તમે જતા લાગો છો; પણ એ તો પુરુષદેવીણી છે, તો આ પુરુષ વેશમાં તમને એનું દર્શન પણ કેમ થઈ શકશે, તેની સાથે વાર્તાલાપ કરવાની આપત તો દૂર રહી.” રાજકુમારે કહ્યું: “સર્વ કાર્યમાં બાગ્ય બળવાન છે, એ આપત ચિન્તા કરી સંતાપ ઉત્પન્ન કરવાની જરૂર નથી.”

રાજસિંહ ઉપર પ્રમાણે પોતે જાણેલા નમસ્કાર મન્ત્રના દર્શાંતોનું સ્મરણ કરતો પોતાના મિત્ર સાથે ચાલ્યો. અનુક્રમે પૃથ્વી અને અરણ્યો ઓળંગતો તાપ અને તરસથી પીડાતો એક સુદર સરોવર આગળ આવ્યો. ત્યાં રનાનાદિકની એક આંખાના ઝાડ નીચે થાક ઉતારવા તે સ્ત્રી. સુમતિ ત્યાં ફૂલ વીણતો હતો, પણ તે એક લતાકુંડળની પાછળ હોવાથી દેખાતો ન હતો. એવામાં ત્યાં આકાશ માર્ગે એક ખેચર આવતો તેણે જોયો. દેવકુમાર જેવા રૂપવાન રાજકુમારને જોઈ તે વિદ્યાધરે વિચાર્યું ‘મારી કાન્તા મારી પૂઠે આવે છે, તેને જોશે તો એનામાં અનુરાગવાળી થઈ જશે, તેથી એક લતાના સહમૂમાંથી એક ઔષધિ

શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર-માહાત્મ્ય

અંક ૪] [૧૩૫]

પુરત લાવીને ઘસી અને તેના છાંટા રાજકુમારના કપાળે નાંખ્યા. તેના પ્રભાવથી તે રાજકુમારનું સ્ત્રી રૂપ થઈ ગયું, તે વિદ્યાધર ત્યાંથી ગયો. તેની પાછળ તેની સ્ત્રી ત્યાં આગળ થઈને જતી હતી. તેણે કામ દેવની સ્ત્રી રતીના જેવી રૂપવાન આ સ્ત્રીને જોઈ અને વિચાર્યું કે પાછા ફરતા મારા પતિ જે આને જોશે તો એનામાં રક્ત થઈ જશે અને મારો ત્યાગ કરશે. તેણે ત્યાં આગળથી એક ઔષધી ઢાંચી તે સ્ત્રીને લગાવી અને તે સ્ત્રીનું પુરુષ રૂપ થઈ ગયું અને ત્યાંથી ચાલી લઈ. સુમતિએ આ બંને ઔષધીઓ જોઈ હતી. રાજકુમાર જાણ્યો ત્યારે તેણે તેને તે બતાવી અને બનેલો પ્રશ્ન કહી સંભળાવ્યો. રાજકુમારે મિત્રની સાથે ઊઠીને પ્રયાણ શરૂ કર્યું અને કોઠેકો પદ્મપુર નગરમાં આવ્યો. રાક્ષસ પાસેથી તેને ચિંતામણિ રત્ન મળ્યું હતું. તેના પ્રભાવથી સર્વ ઇચ્છિત તે મેળવી શકતો હતો. પદ્મપુર નગરમાં સોનાના મહેલમાં તેણે સુકામ કર્યો. એક દિવસ રત્નવતી દેવપૂજા કરવા જિનમંદિરે જતી હતી. તેના દેખાવમાં કેઈ પણ પુરુષ ન આવી શકે તેટલા માટે સર્વ પુરુષોને તે માર્ગમાંથી દૂર કરી દીધા હતા અને સ્ત્રીઓ સિવાય બીજા કોઈ તેની સાથે ન હતું. રાજકુમાર અને સુમતિ એ બંનેએ સ્ત્રીરૂપ ધારણ કર્યું, અને આગળથી દેવમંદિરે આગળ જઈ ઊભા રહ્યા. રત્નવતીએ પુષ્પ ચંદન વગેરેથી જિન-પ્રતિમાની પૂજા કરી અને પાછા ફરતાં દેવાંગના જેવી સુંદર તે કુમાર સ્ત્રીને જોઈ સદર્પ લાંબો વખત તાકી તાકીને જોયા પછી તે બોલી: “આ કોઈ અપૂર્વા સ્ત્રી મને લાગે છે.” અને તેને પૂછ્યું “તમે ક્યાંથી આવો છો.” કુમારના મિત્રે કહ્યું: “આ મારી સખી બીજે દેકાણેથી અહીં આવી છે.” રત્નવતી ફરીથી બોલી: “તારી સખીને જોઈને જેમ ચંદ્રજ્યોત્સ્ના જોઈને સમુદ્રને ઉદ્ધાસ થાય તેમ મને અત્યંત ઉદ્ધાસ થાય છે તેથી મારે ઘેર પધારો.” તે બંને કૃત્રિમ સ્ત્રીઓ તેની સાથે ગઈ. તેણે ઘણો સત્કાર કર્યો, અને તેઓ ચિરકાળ તેની સાથે જ રહ્યા. વાતો કરતાં એક દિવસ કુમાર સ્ત્રીએ રાજકન્યાને કહ્યું: “હજી સુધી તમારા પુલિન્દ્ર પતિનો પત્તો જણાતો નથી. થોડો પતિ વિના રૂપવાન કન્યા શોભતી નથી. માટે સ્વયંવરમાં આવેલા કોઈ નૃપનન્દન સાથે વિવાહ કરવો થોડો છે.” રત્નવતીએ કહ્યું: “પૂર્વ ભવના મારા તે પ્રિયને મૂકીને બીજા કોઈ ઇન્દ્ર સરખાને પણ હું મારા પતિ તરીકે કોઈ પણ સંજોગમાં અંગીકાર કરીશ નહિ.” કુમાર સ્ત્રીએ કહ્યું: “જો એમજ હોય તો તમારું યૌવન માલતી-ફૂલની કળીની માફક ભોગ ભોગવ્યા સિવાય જંગલમાં ફેંકટ અટવાઈ જશે.” રત્નવતીએ કહ્યું કે “પતિ કરવામાં આવે છે તે ચિંતાની વિશ્રાન્તિ માટે કરવામાં આવે છે, અને તે વિશ્રાન્તિ તો તારામાં મને અતિશય મળી શકે છે, તેથી બીજા અન્યનું મારે શું કામ છે.” કુમાર સ્ત્રીએ પૂછ્યું “તમારો તે પુલિન્દ્રપતિ કયા લક્ષણથી ઓળખી શકાય તેમ છે તે મને જણાવો.” રાજકુમારીએ ઉત્તર આપ્યો: “મારું પૂર્વ જન્મમાં કરેલું સુકૃત જે જણતો હોય તે મારો પ્રાણેશ પતિ છે.” રાજસિંહ સ્ત્રી બોલી: “દમસ્તર મુનિએ શીખવાડેલા મંત્રરાજનું અહોનિશ સ્મરણ કરીને મૃત્યુ પામી તમે આ જન્મમાં રાજકન્યા થયા છો.” આ સાંભળીને રત્નવતીએ ચંદ્રજ્યોત્સ્નાને કહ્યું: “મારું આટલું વૃત્તાન્ત આ પોતાની મેળે જાણે છે કે

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[૧૩૧]

[વર્ષ ૫]

કોઈના જણાવવાથી જાણે છે.” તે સખીએ કહ્યું: “ એ સ્વતઃ જાણે છે, કારણ કે તમારી એના ઉપર હૃદયની પ્રીતિ છે, અને એની વચન આદિ એટલા પણ પુરુષના જેવી દેખાય છે. કામશાસ્ત્રમાં જણાવેલા સ્ત્રીઓને પ્રિયના સમાગમ પ્રસંગે થતા વિકારો પણ એ સખીપત્રમાં હોય છે ત્યારે તમને સ્ફુરી આવે છે. મને તો લાગે છે કે ગમે તેમ હો પણ આ તમારો પૂર્વ જન્મનો પતિ હોવો જોઈએ, અને કોઈ કારણસર પોતાનું પુરુષ રૂપ છુપાવીને કૃત્રિમ સ્ત્રી રૂપ એણે ધારણ કરેલું હોય જોઈએ.” પછી રત્નવતીએ પોતાની સખીને સંજ્ઞા કરી તે ઉપરથી તેણે રાજકુમારને કહ્યું: “ હે સ્વામિન્! અમારા ઉપર પ્રસાદ કરીને આપનું સ્વાભાવિક રૂપ પ્રગટ કરો.” તરત જ ખીજી ઔપધીના યોગથી એક ક્ષણમાં તે બન્નેએ પોતાનું સ્વાભાવિક રૂપ પ્રગટ કર્યું. કુમારનું રૂપ જોઈને રાજકન્યાને એટલો અધો હર્ષ થયો કે ત્રણ જગતમાં પણ તે માર્છ શકે તેવો ન હતો. ચંદ્રેખા બોલી: ‘હે નાથ! આપે જેવું આપનું રૂપ પ્રગટ કર્યું તેમ હવે કૃપા કરીને આપનું કુલ વગેરે પણ જણાવો.’ રાજસિંહની આજ્ઞાથી સુમતિએ તેમનું રાજ્ય, નગર, જાતિ, કુલ વગેરે તેમજ માર્ગમાં જે જે પ્રબન્ધો થયા તે સર્વ જણાવ્યું. રાજા પણ આ સંઘળું વૃત્તાંત જાણીને અત્યંત સંતુષ્ટ થયો અને રત્નવતી રાજસિંહ કુમારને અર્પણ કરી. ખીજે દિવસે તેમનું લગ્ન થયું. રાજાએ હાથી વગેરે પુષ્કળ દાન આપી કુમારની ભક્તિ કરી, અને કુમાર પોતાના ઉત્તમ ભાગ્યથી સંપ્રાપ્ત થયેલા અનેક પ્રકારના ભોગવિલાસ રત્નવતી સાથે ભોગવતો હતો. આ પ્રમાણે સુખમાં કેટલાક દિવસો વીત્યા બાદ કુમારના પિતાએ મોકલેલો એક પત્ર તેને મળ્યો. તે પત્ર નીચે મુજબ હતો. “સ્વસ્તિશ્રી મણિમંદિર નગરથી રાજસૃગાંક રાજા શ્રામત્તમપુત્ર નગરમાં કુમારતિલક રાજસિંહકુમારને હર્ષથી આલિંગન કરીને સ્નેહપૂર્વક જણાવે છે: “અમે કુશલ છીએ. પરંતુ તારા વિયોગથી અમને ઘણું દુઃખ થાય છે. તારા દર્શનામૃતનો સ્વાદ લેવા માટે હે વત્સ! અમે બહુ અધીરા થઈ ગયા છીએ. વિશેષ હવે અમારી વૃદ્ધાવસ્થા થવાથી ધર્મ પ્રત્યે અમારી વૃત્તિ વધેલી છે, અને અમારી દરજ્જા ત્રત ગ્રહણ કરવાની છે, તેથી તું જલદી અત્રે આવ અને રાજ્ય સંભાળી લે.” રાજસિંહકુમારે તે ઉપરથી પદ્મરાજની રજા લઈને ચતુરંગ સેના સહિત પોતાના નગર તરફ પ્રયાણ કર્યું. રત્નવતી સાથે તે ત્યાં આવી પહોંચ્યો અને અત્યંત ભક્તિપૂર્વક પોતાના પુત્ર્ય માતા પિતાને પગે પડ્યો. તેમણે આશીર્વાદ આપ્યા. રાજાએ મનમાં વિચાર કર્યો કે હવે એને રાજ્યગાદી પર બેસાડીને આદર સહિત ધર્મ કરીશ. એટલામાં ઉદ્યાનપાળે આવીને વધામણી કહી કે ‘હે દેવ! ગુણસાગર નામના આચાર્ય ભગવાન ઉદ્યાનમાં પધાર્યા છે.’ બરાબર સમયે ગુરુમહારાજ પણ આવી પહોંચ્યા તેથી રાજા પોતાના ભાગ્યની પ્રશંસા કરવા લાગ્યો, અને રાજસિંહકુમારને ગાદી પર સ્થાપીને, દાન દઈને, અને જિનમંદિરોમાં પૂજા કરીને હાથી પર બેસી ગુરુમહારાજની પાસે ગયો. ગુરુમહારાજને વંદન કરી રાજાએ વિનયપૂર્વક પ્રાર્થના કરી: “હે પ્રભો! આ ભયાનક ભવસમુદ્રમાંથી દીક્ષારૂપી વહાણથી મને તારો.” ગુરુમહારાજે વિધિપૂર્વક ત્રત ઉચ્ચરાવ્યાં. રાજા અનેક પ્રકારના આકર્ષ તપ તપીને અનુક્રમે શુભ ગતિ પામ્યો. રાજસિંહ રાજાએ રત્નવતી સાથે સમ્યક્ત્વ મૂળ ગૃહસ્થ ધર્મ અંગીકાર કર્યો, અને ગુરુમહારાજને વંદન

શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર-માહાત્મ્ય

અંક ૪] [૧૩૭]

કરી પોતાને સ્થાને ગયો. ગુરુમહારાજ પણ પોતાના પરિવાર સહિત વિહાર કરી ગયા.

રાજસિંહ રાજ્યે લાંબા કાળ સુધી મહાન સામ્રાજ્ય પર રાજ્ય કર્યું. મોટા દુર્નય રાજ્યો પણ નમસ્કાર મંત્રના પ્રભાવથી તેની આજ્ઞા વહન કરનારા થયા. એણે પૃથ્વીને જિનચત્યોથી ભૂષિત કરી દીધી. અન્યદા કાળે કરીને શરીર ગ્લાન થતું જણાયું ત્યારે પોતાનું આત્મસાધન સાધવા માટે પ્રતાપસિંહ નામના પોતાના પુત્રને ગોદી પર બેસાડી સિંહના જેવા નિર્ભય છતાં ભવબ્રમણથી બીધેલા રતનવતી યુક્ત રાજસિંહ રાજ્યે ધર્મોચાર્યને બોલાવ્યા અને તેમના ચરણ યુગલને વંદન કરી અંજલી રચીને પ્રાર્થના કરી કે હે ભગવન, મને સમયોચિત ઉપદેશ આપો. ગુરુમહારાજે જણાવ્યું: “હે મહાભાગ! કોડો ભવમાં દુર્લભ એવી આરાધના સર્વ આશ સાથી રહિત થઇને તું સમ્યક્ પ્રકારે કર.” પર્યંકાસન રચીને પૂર્વદિશાની સન્મુખ રાજ બેઠો, અને ગુરુમહારાજે આ પ્રમાણે તેને આરાધના કરાવી. “જાનાદિ પાંચ આચારમાં જે જે અતિચારો લાગ્યા હોય તે કહે, જે જે ભાગે વ્રતો લીધેલા હોય તે ફરીથી સંભાર, પૃથ્વીકાય, અપ્કાય, તેડકાય, વાડકાય, વનસ્પતિકાય, બેઘંદ્રિય, તેઘંદ્રિય, ચૌરિન્દ્રિય, નારકી, તિર્થંચ, મનુષ્ય અને દેવ એ સર્વને ખમ અને ખમાવ. પ્રાણુતિપાત આદિ અદારે પાપસ્થાનોનો વિશેષ પ્રકારે ત્યાગ કર. ત્રણે લોકમાં સર્વ જન્મોમાં જે જે પાપો મન, વચન અને કાયાથી કર્યા હોય તે તમામ દુષ્કૃતની નિન્દા કર અને જે વિધિપૂર્વક દાન શીલ વગરે સુકૃતો ત્રણ જગતમાં તે પોતે કર્યા હોય તેમજ બીજાઓએ કર્યા હોય તે તમામની અનુમોદના કર અરિહંત ભગવાનનું, સિદ્ધ ભગવાનનું અને મુનિ મહારાજનું શરણ અંગીકાર કર, ચાર પ્રકારના આહારનો ત્યાગ કર, નમસ્કારમંત્રનું વારંવાર સ્મરણ કર. હું કોઈનો નંથી, અને કોઈ મારું નથી એવી ભાવના રાખી તારા શરીર પર પણ નિર્મમ ભાવ રાખ, સદાકાળ જિનેશ્વર ભગવાન મારી ગતિ, મતિ અને આશરો છે એવી ચિત્તવૃત્તિ રાખ.” આ પ્રકારની આરાધના કરીને સમાધિ મરણ પામી રાજસિંહ રાજા દશસાંગરોપમના આયુષ્યવાળો બ્રહ્મદેવ લોકમાં દેવપણે ઉત્પન્ન થયો. રતનવતીએ પણ એ મુજબ આરાધન કર્યું અને તે પણ બ્રહ્મદેવ-લોકમાં ગઇ. ત્યાંથી તે બંને ચ્યવીને કમે કરી મોક્ષમાં જશે.

ઉપર કરવામાં આવેલા વિવેચનથી, તેમજ પુલિન્દના વૃત્તાન્તથી અને પુલિન્દ કથાનકમાં જણાવેલાં બીજા દૃષ્ટાન્તોથી નમસ્કારમંત્રના અચિન્ત્ય પ્રભાવનું આપણને સહેજે જાન થાય છે. ખરેખર એ મહામંત્રની શક્તિ બહુ આશ્ચર્ય પમાડે તેવી છે. એના એકાગ્ર ધ્યાનથી આપણે આ ભવ અને પરભવ બંને સુધરી જાય છે. આપણી સ્થિતિ અને ગતિ ઉચ્ચ અને ઉચ્ચતર થાય છે. પરિણામે એ મંત્રના પ્રભાવથી સર્વ પાપોનો નાશ થઈ આપણે આપણા આત્માને જન્મ, જરા, મરણના દુઃખમાંથી છોટા કરી સાદિ અનંત મોક્ષસુખ મેળવવા ભાગ્યશાળી થઈ શકીએ તેમ છીએ. એમાં કોઈ પ્રકારની શંકા રહેતી નથી. સદાકાળ એ પંચમંગલ મહામંત્રનું ઉપયોગ સહિત એકાગ્રપણે ધ્યાન કરવું તે આપણા આત્માની ઉન્નતિને માટે ખાસ જરૂરનું છે. આપણે તે ધ્યાન કરવા સતત ઉદ્ધમવંત થઇએ એ જ પરમકૃપાળુ પ્રભુ પ્રત્યે અંતિમ પ્રાર્થના.

(સમાપ્ત)

મહાત્મા અતિમુક્ત

[જેમણે ધરિયાવહિ પડિક્ષમતાં કેવલજ્ઞાન મેળવ્યું.]

લેખક—મુનિરાજ શ્રી સુશીલવિજયજી

અતિમુક્ત મહામુનિ એટલે અહીં હજાર વર્ષ પૂર્વે થયેલ એક સમર્થ વ્યક્તિ. તેઓ વિજય રાજ અને શ્રીમતી રાણીના એકના એક લાડકવાયા પુત્ર હતા. તેમણે બાલવયમાં રાજઋદ્ધિ અને વૈભવને ઠોકરે મારી, વૈભવ-વિલાસને તિલાંજલી દઈ, સંસારની આધિ-આધિ ઉપાધિને છોડી, ભાગવતી દીક્ષા સ્વીકારી હતી. તેઓ પ્રથમ ગણધર શ્રી. ગાતમ-સ્વામીના લઘુ શિષ્ય હતા. એ બાળ મુનિ પ્રભુ મહાવીરના સમવસરણમાં ધરિયાવહિ પડિક્ષમતાં ધાતી કર્મને ચક્રચૂર કરતાં લોકાલોક પ્રકાશક કેવલજ્ઞાન પામ્યા હતા. જૈન આલમમાં આ મહાપુરુષનું નામ એટલું બહુ પ્રસિદ્ધ અને પવિત્ર છે કે સવારના પહોરમાં સાધુ-સાધ્વી-શ્રાવક-શ્રાવિકા સા કોઈ તેમને રાઈ પ્રતિક્રમણ કરતાં ભરહરની સન્નિધિમાં અહર્નિશ સ્મરે છે. શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના ચરણ સ્પર્શથી પવિત્ર થયેલું પેઢાલપુર નામનું નગર હતું. ત્યાં વિજય નામનો રાજા રાજ્ય કરતો હતો. શ્રીમતી નામની શીલવંતી પતિવ્રતા પટરાણી હતી. તે બન્નેના ધાર્મિક સંસ્કારો એટલા બધા ઉચ્ચ હતા કે તેઓ કોઈ પણ દિવસ પ્રભુપૂજન, દાનાદિક કાર્ય કર્યા વિના અન્નપાણી સ્વીકારતા નહીં. પર્વતિથિએ યથાશક્તિ તપસ્યાદિથી પણ વંચિત રહેતા ન હતાં. જે નગરના નરેશ આવા ધાર્મિક હોય તે નગરની પ્રજા પણ ધાર્મિક હોય તેમાં કહેવું જ શું? લોકમાં પણ કહેવાય છે કે “યથા રાજા તથા પ્રજા” વળી સોનું અને સુગંધ બન્ને ભેગાં થયાં, પછી એમાં ત્રુટી શું?

આમ પ્રજાનું પાલન કરતાં અને ધાર્મિક જીવન ગુજારતાં રાજાને ત્યાં અનુક્રમે એક પુત્ર ઉત્પન્ન થયો. રાજાએ તેનો ઘણા જ મહોત્સવ પૂર્વક જન્મ ઉત્સવ ઉજવ્યો અને તે બાલકનું “અતિ મુક્ત” [અમ્ભુત્તાકુમાર] એવું નામ પાડ્યું. ક્રમે બાળક બીજાના ચંદ્રની જેમ વધતાં આઠ વર્ષનો થયો. એકદા તે અમ્ભુત્તાકુમાર રાજમાર્ગ પર અનેક બાળકો સાથે બાળકીડા કરી રહ્યો હતો. એવામાં કર્મસંયોગે એ જ રાજમાર્ગ પર લંબિ-વંત શ્રી. ગૌતમસ્વામી ગોચરી અર્થે સંચર્યા થોડી વારમાં તો શ્રી. ગૌતમસ્વામી બ્યાં બાળકો બાળકીડા કરી રહ્યાં હતાં ત્યાં આવી પહોંચ્યા. તેમને દેખતાંની સાથે અમ્ભુત્તા-કુમાર પૂર્વ ભવના દૃઢ સંસ્કારને લઈને ગૌતમસ્વામી ભગવંતના ચરણ કમળમાં ઢળી પડ્યો અને ગૌતમસ્વામી ભગવંતને કહેવા લાગ્યો: “હે પ્રભો! હું આપની જેવો થઈશ.” આ સાંભળી ગૌતમસ્વામી ભગવંત આશ્ચર્યચકિત થઈ ગયા અને તે રાજ-બાલકને કહેવા લાગ્યા કે—“ભાઈ, ચારિત્ર તો ખાંડાની ધાર જેવું આકરું અને સોદાના ચણા ચાવવા જેવું કઠોર છે, એ કંઈ નાના છોકરાઓનો ખેલ નથી. એ તો જિંદગીભર પાળવાનાં મહાવ્રતો છે.”

આટલું કહેવા છતાં તે રાજકુમારે ફરીથી એમ જ જણાવ્યું કે: “હે પ્રભો! હું બાલક છું છતાં પણ આપના સમાન થઈશ.”

મહાત્મા અતિમુક્ત

અંક ૪] [૧૩૬]

ગૌતમસ્વામી ભગવાન શેરીએ શેરીએ ગલીએ ગલીએ ફરી ખેંતાલીશ દોષ રહિત શુદ્ધ આહારાદિ ગ્રહણ કરી સ્વસ્થાનમાં પધાર્યા. આ યાજ્ઞ અઘમુત્તાકુમાર રાજમહેલે આવી પોતાનાં માતાપિતા પાસે વિનયપૂર્વક કહેવા લાગ્યો : “ મને વ્રત અપાવો. હું ગૌતમસ્વામી જેવો થઈશ.” આવાં હર્ષધેલાં રાજકુંવરનાં વચનો સાંભળતાં રાજ-રાણી કહેવા લાગ્યાં કે : “ ભાઈ, તું અમારો એકનો એક પુત્ર છે. ભાવી રાજ્યનો આધાર તારા ઉપર છે. હજી તો તું બાલ છે. રાજવૈભવનાં સુખ તે હજી જોયાં નથી. યૌવનવય પણ હજી તું પામ્યો નથી. તારાં લગ્ન કરવાં હજી બાકી છે. હમણાં આટલી બધી ઉતાવળ શી છે ? વ્રત સ્વીકારવાનો શુભ અવસર તો અત્યારે અમારો ગણાય.” આટલું બધું કહેવા છતાં પણ અઘમુત્તાકુમાર અડગને અડગ જ રહ્યો—તે લેશ માત્ર પણ ડગ્યો નહીં. સત્પુરુષો તો પ્રાણીને પણ પોતાના વચનથી બિલકુલ ચક્રાયમાન થતા નથી. અઘમુત્તાકુમાર જરા પણ પોતાના વચનથી ચલિત ન થયો એટલે છેવટે માતાપિતાએ [રાજ-રાણીએ] વ્રત સ્વીકારવાની અનુજ્ઞા આપી.

રાજકુંવરની દીક્ષા એટલે શું કહેવું ? સમસ્ત નગરને ધન-પતાકાઓથી શણગારવામાં આવ્યું. ડેકાણે ડેકાણે આસોપાલવનાં તોરણો લટકાવવામાં આવ્યાં. દીક્ષાનો શુભ દિવસ પ્રાપ્ત થયો, રાજમહેલથી વરઘોડાની તૈયારીઓ થવા લાગી : વાજિન્ત્રોના ધ્વનિઓ સાંભળાવા લાગ્યા. દીક્ષા ઉત્સવનાં ધ્વજ-મંગલ ગીતો ગવાવા લાગ્યાં. અઘમુત્તાકુમારને વિવિધ જાતનાં વસ્ત્રોથી, વિવિધ જાતનાં અલંકારોથી શણગારવામાં આવ્યા. જોતજોતામાં તો રાજદ્વારે માણસોની અપાર મેદનીની કડ઼ જનમી ગઈ. અઘમુત્તાકુમાર હાથી ઉપર આરૂઢ થયા. દાનની રેલમઝેલ ઉડવા લાગી. વરઘોડો નગરમાંથી નીકળી બહારના ઉદ્યાનમાં ન્યાં પ્રભુ સમવસરેલા છે ત્યાં આવી પહોંચ્યો. અઘમુત્તાકુમારે પ્રભુ પાસે પ્રવ્રજ્યા અંગીકાર કરી અને તેમને શ્રી. ગૌતમસ્વામીના શિષ્ય તરીકે જાહેર કર્યાં. આ પ્રમાણે અઘમુત્તાકુમારનો દીક્ષા મહોત્સવ પૂર્ણ થયો.

અતિમુક્ત બાલમુનિને ગીતાર્થ મુનિવરને સોંપી દીધા. અતિમુક્ત મુનિ સંયમ માર્ગમાં દિવસો ઉપર દિવસો પસાર કરવા લાગ્યા. સંયમ રંગથી તેમનો આત્મા રંગાવા લાગ્યો. એકદા એ બાલમુનિ અતિમુક્ત પ્રાતઃકાળમાં જ કુધાતુર થવાથી કોઈ શ્રેષ્ઠીને ઘેર ગોચરી ગયા. બરના દ્વારમાં પ્રવેશ કર્યો, ધર્મલાલના મધુર શબ્દો કહ્યા. સવારના પહોરમાં જ કુલ્લક મુનિને પોતાના ઘેર આવેલા દેખી શ્રેષ્ઠીની પુત્રવધૂ હાંસી કરવા પૂર્વક બોલી : “ કેમ અત્યારમાં અસુર થઈ ગયું ? કેમ આટલી બાલ વયમાં સાધુ થઈ ગયા ?” તેના પ્રત્યુત્તરમાં બાલમુનિવરે જણાવ્યું કે— “ હું જે જાણું છું તે નથી જાણતો.” ત્યારે તે પુત્રવધૂએ મુનિવરને પૂછ્યું કે— “ આપે શું કહ્યું ? તે હું ન સમજું.” તરત જ અતિમુક્ત મુનિએ આશ્ચર્યકારી એવો અર્થ કહી બતાવ્યો. “ હું જે જાણું છું તે મૃત્યુ (મરણ અવસાન) કોઈ પણ અવસ્થામાં બાલ, યુવાન યા વૃદ્ધ કોઈ પણ વયમાં કોઈ પણ ટાઈમે થશે. માત્ર હું નથી જાણતો વહેલું કે મોડું.” આ પ્રમાણે કુલ્લક મુનિવરનો સાભિપ્રાય પ્રત્યુત્તર સાંભળી પુત્રવધૂ દિગ્મૂઢ બની ગઈ અને તેમની પ્રશંસા કરવા પૂર્વક પૂર્વે કરેલી હાંસીની ક્ષમા પ્રાર્થા. મુનિવરે ત્યાં

ક્રી નૈન સત્ય પ્રકાશ

[૧૪૦]

[વર્ષ ૫]

ધર્મોપદેશ સંભળાવ્યો. પુત્રવધુએ શ્રાવકનાં બાર વ્રત સ્વીકાર્યાં. બાદ કુલ્લકમુનિ શુદ્ધ અન્ન પાણી વહોરી સ્વસ્થાનમાં પધાર્યાં.

વર્ષાઋતુ ચાલતી હોવાથી ભૂમિ જળથી સીંચાએલી ભાસતી હતી. નદીઓ અને તળાવો પાણીથી ભરચક ભાસતાં હતાં. વનસ્પતિઓ લીલીછમ દેખાતી હતી. મુનિઓનાં સ્થાનો નિયત થયેલાં હતાં. એક સમયે વર્ષાં કાળમાં અતિમુક્ત બાલ મુનિના સાંસારિક બાલમિત્રો ન્હાની સરખી તળાવડીમાં જલક્રીડા કરતા હતા તેની સાથે અતિમુક્ત મુનિ પણ પોતાની તરપણી ઉપરની કાચલી પાણીમાં તરાવવા લાગ્યા. પાણીમાં નાવ જેમ તરે તેમ તે કાચલી પણ તરવા લાગી. પોતાના મિત્રો તથા અતિમુક્ત મુનિ આ પ્રમાણે જળક્રીડા કરી રહ્યા છે એટલામાં તે જ તળાવડી નજીકમાં થઈને જતા ગૌતમસ્વામી ભગવંતને દીઠા, દેખતાની સાથે જ એકદમ અતિમુક્ત મુનિ લલ્લિજત થઈ ગયા. અરેરે ! મેં આ શું કયું ! અપ્કાય જીવોની વિરાધના કરી ! એમ વિચારતા ત્યાંથી પાછા ફર્યા. અને જ્યાં તરનતારન શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પરમાત્મા સમવસરણમાં ખિરાજેલા હતા ત્યાં અતિમુક્ત મુનિ આવી પહોંચ્યા અને પરમાત્મા સન્મુખ પ્રાયશ્ચિત્ત રૂપ ધરિયાવહિ પડિક્કમતાં “ **દગમટ્ટી દગમટ્ટી** ” એ શબ્દો ઉચ્ચારતાં પૃથ્વીકાય અને અપ્કાયના જીવોને ખમાવતાં ઉચ્ચતમ શ્રેણીએ ચઢતાં ધાતી કર્મને ચકચૂર કરતાં ત્યાંને ત્યાં જ લોકલોક પ્રકાશઃ અપ્રતિહત અનાશક એવું કેવલજ્ઞાન કેવલદર્શન પામ્યા. અતિમુક્ત મુનિવરે લોકલોકના તમામ ભાવો હાથમાં રહેલા આંખળાની પેઠે દીઠા. દેવતાઓએ કેવલજ્ઞાનનો મહોત્સવ કર્યો.

કેવલજ્ઞાની અતિમુક્ત મહામુનિ અનેક મનુષ્યોને પ્રતિબોધ કરતા કરતા ગામ નગર શહેર પ્રત્યેક સ્થલમાં વિચરતા વિચરતા સુર્યપુરીના બહારના ઉદ્યાનમાં સમોસર્યા. ઉદ્યાન-પાલકે આવી જિતશત્રુ રાજને ખબર આપી. મહારાજ જિતશત્રુ ઘણા જ ઠાઠમાઠ પૂર્વક પરિવાર સહિત વંદનાર્યે પધાર્યા. ત્રણ પ્રદક્ષિણા દર્ઠ વંદન કરી સ્વસ્થાને બેઠા. અતિમુક્ત કેવલીએ દેશના આરંભીઃ આયુષ્ય વાંચુના જેવું ચંચળ છે, યાવન ઇન્દ્રધનુષ્ય જેમ ચપળ છે, લક્ષ્મી વિજળીના ચમકારા જેવી, સમુદ્રના કલ્લોલ જેવી છે, પ્રેમ હરતના કણું જેવો અસ્થિર છે. એમ સમજી હે ભગ્ય જીવો, આ ધર્મકલ્પતરૂને આરાધો. જેમ કલ્પતરૂ માગેલી સર્વ વસ્તુને પરિપૂર્ણ કરે છે તેમ ધર્મકલ્પતરૂ પણ ઇચ્છિત ફલને આપનારો છે. જ્યાંસુધી આ શરીર રૂપી ધર સ્વસ્થ છે, વૃદ્ધાવસ્થા હજી દૂર છે, ઇન્દ્રિયોની શકિત હજી હીણ થઈ નથી, આયુષ્ય પણ ક્ષીણ થયું નથી, નેત્રો પણ મીંચાયા નથી ત્યાં સુધીમાં પ્રાજ પુરુષોએ જેટલો ધર્મ સધાય તેટલો સાધી લેવો, કારણ કે બે નેત્રો મીંચાયા એટલે ખલાસ. વારંવાર આ મનુષ્ય ભવ પ્રાપ્ત થતો નથી. તેની તો એકેક ક્ષણ પણ અણમૂલી છે. મોક્ષપુરીમાં જવાનો રસ્તો પણ અહીંથી જ છે. ઇત્યાદિ દેશનાનો ઘોષ પ્રવાહ વહેવરાવ્યો. દેશના પૂર્ણ થઈ. બાદ જિતશત્રુ તથા ધર્મીજનોએ શ્રાવકનાં બાર વ્રતો અંગીકાર કર્યા. અતિમુક્ત મુનિ અન્યત્ર વિહાર કરી ગયા.

આમ આમાનુષ્યમ વિહાર કરતાં અતિમુક્ત મહામુનિ અનેક જીવને પ્રતિબોધતાં આયુષ્ય ક્ષીણ થયે સકલકર્મનો ક્ષય કરી અનંત અવ્યાયાધ અવિચલ એવા મેક્ષ મહલમાં પધાર્યા. ધન્ય છ એવા કુલ્લક મહામુનિ અતિમુક્તને કે જેમણે ધરિયાવહિ પડિક્કમતાં કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું.

નિહ્નવવાદ

લેખક—મુનિરાજ શ્રી હુરંધરવિજયજી

(ગતાંકથી ચાલુ)

પ્રભુશ્રી મહાવીરનાં વચનોમાં નયવાદની પ્રધાનતા

[ગતાંકમાં આપણે જોયું કે જમાલિ ‘કરાતું’ એ ‘કરાયું’ એ વાદ ન સ્વીકારતા અંશે અંશે કાર્ય ઉત્પન્ન થાય છે એમ માને છે, પરંતુ ઋણસૂત્રનયને આધારે પ્રતિ સમયે કાર્ય થાય છે અને એ રીતે ‘કરાતું’ એ ‘કર્યું’ એ વાદ સમ્યક્ છે એમ માનનાર મુનિઓ જમાલિને જે ઉત્તર આપે છે તે વિચારીએ]

નયજ્ઞાનની આવશ્યકતા—મુનિઓનો આ ઉત્તર રહેલાઈથી સમજાય તે માટે સંક્ષેપથી નયનું સ્વરૂપ જાણવું આવશ્યક છે.

જગતના સર્વ વ્યવહારમાં નયજ્ઞાનની આવશ્યકતા રહે છે. નયજ્ઞાન સિવાય જે કોઈ પણ વિચારણા કે કોઈ પણ વ્યવહાર ચલાવવામાં આવે તો તે વિચારણા યા વ્યવહાર પોતાનાં વાસ્તવિક ફળ ઉત્પન્ન કરી શકતા નથી, એટલું જ નહિ પણ વિપરીત ફળ ઉત્પન્ન કરે છે.

નયનું સામાન્ય સ્વરૂપ—નયને સામાન્ય રીતે સમજવા માટે ‘ઢાલની એ બાણુ’ વાળું દષ્ટાન્ત સારો પ્રકાશ પાડે છે. તે આ પ્રમાણે છે:

પૂર્વના સમયમાં શૂરવીરતા મોટે ભાગે રજપુત જાતિમાં વખણાતી. ગામ ઉપર કોઈ પણ સંકટ આવે તો રજપુત પોતાના પ્રાણ આપીને પણ સંકટ નિવારણ કરતો.

એક ગામ ઉપર એક પ્રસંગે કેટલા એક લુટાડોએ લૂંટ ચલાવી. એક રજપુતે પોતાના પ્રાણનો ભોગ આપીને પણ તે લુટાડોથી ગામને બચાવ્યું. ગામવાળાઓએ તેના સ્મરણને માટે ગામને પાદરે તેની સ્મારક પ્રતિકૃતિ (પાળીયો) બનાવી અને તે વીરના હાથમાં એક તલવાર અને ઢાલ મૂક્યાં. તે ઢાળને એ બાણુ હતી. બોકોએ તેની એક બાણુ સોનાથી અને બીજી બાણુ રૂપાથી રસાવી હતી.

એક વખતે પરદેશી એ મુસાફરો તે ગામને પાદરે નીકળ્યા. વીર રજપુતના સ્મારકને જોઈને અને તેના વખાણ કરવા લાગ્યા.

એકે કહ્યું કે ‘ગામની પણ શું કદર કે હાથમાં રૂપાની ઢાલ આપી છે.’

બીજાએ કહ્યું કે ‘જો તો ખરો, હાથમાં તો સોનાની ઢાલ છે.’ વાત વાતમાં સોના રૂપાને માટે અને પરસ્પર ગાળાગાળી ને લડવા તૈયાર થઈ ગયા.

ડાહ્યા માણસોએ આવીને સમજણ પાડી કે ભાઈ, તમે શા માટે લડો છો. તમારા બંનેનું કહેવું સત્ય છે. આ ઢાલની એક બાણુ સોનાની છે અને બીજી બાણુ રૂપાની છે. નીચે ઉતરીને બીજી બાણુને જીતો તો ખરા.

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[૧૪૨] ————— [૧૫૬ ૫]

પછી બન્ને મુસાફરો અથ્થ પરથી નીચે ઉતરીને બીજી બાજુને જુએ છે. અને પોતે ફાગટ લડવા હતા તેનો અફસોસ કરતા અને ગામવાળાની ને તે ધીરની પ્રશંસા કરતા ચાલ્યા જાય છે.

એ પ્રમાણે જો કોઈ પણ વસ્તુને આપણે એક જ અપેક્ષાએ સમજીએ અથવા કહીએ એટલું જ નહિ પણ બીજી અપેક્ષાનો વિરોધ કરીએ તો સત્ય વસ્તુ સમજાય નહિ એટલું જ નહિ પણ વિરોધ જ વધી પડે છે. અને જ્યારે બીજી અપેક્ષાને સમજીએ ત્યારે સત્ય વસ્તુ યથાર્થ સમજાય છે એટલે બીજી અપેક્ષાઓનો નિષેધ કર્યા સિવાય એક અપેક્ષાએ વસ્તુને જાણવી કે કહેવી તેનું નામ નય.

નયના વિભાગ

પ્રશ્ન—ઉપર જે નયનું સ્વરૂપ બતાવ્યું તે નય શું એક જ છે કે અનેક છે ?

ઉત્તર—ઉપર બતાવેલ નય અપેક્ષાને અવલંબે છે. અપેક્ષા એક જ નથી હોતી, માટે નય એક નથી પણ અનેક છે. વળી અપેક્ષા તો વ્યક્તિ દીઠ વચન દીઠ જુદી જુદી હોય છે એ રીતે જેટલી અપેક્ષાઓ છે તેટલા નયો છે. જે માટે વિશેષ આવશ્યક ભાષ્યમાં કહ્યું છે કે—જાવન્તો વચણપદ્ધા, તાવન્તો વા નયા વિસદ્દાઓ ॥

[(અથવા અપિશબ્દથી) જેટલા વચન વ્યવહારો છે તેટલા નય છે.]

પ્રશ્ન—એ પ્રમાણે તો નય ગણુની વગરના થવા તો તે સર્વ નયનું જ્ઞાન કઈ રીતે થઈ શકે ?

ઉત્તર—જો કે સર્વ નયનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન સર્વજ્ઞ સિવાય અન્યને ન થઈ શકે તો પણ નયનું સ્વરૂપ સમજાય અને સત્ય વ્યવહાર ચાલે માટે જ્ઞાનીઓએ તે સર્વ નયોની જુદી જુદી વહેંચણુ કરીને તેઓનો મુખ્ય સાત નયમાં સમાવેશ કરેલ છે, એટલે એ સાત નયનું સ્વરૂપ જાણવાથી નયનું જ્ઞાન થઈ શકે છે.

પ્રશ્ન—તે સાત નય કયા ?

ઉત્તર—નૈગમ, સંગ્રહ, વ્યવહાર, ઋજુસૂત્ર, શબ્દ, સમભિરૂદ અને એવંશૂત. એ પ્રમાણે તે સાત નયો છે.

નૈગમનય

પ્રશ્ન—તે સાત નયોમાં પ્રથમ નૈગમ નય કોને કહેવાય ?

ઉત્તર—નૈગમ નયનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે જાણવું—નિગમ એટલે લોક અથવા સંકલ્પ. તેમાંથી જેની ઉત્પત્તિ છે તે નૈગમનય એટલે કે લોક પ્રસિદ્ધ અર્થનો સ્વીકાર કરનાર નય તે નૈગમનય છે. અથવા જે નયનો વસ્તુને જાણવાનો માર્ગ એક નથી પણ અનેક છે તે નૈગમનય.

આ નય વસ્તુના બોધમાં સામાન્ય ધર્મ અને વિશેષ ધર્મ એમ બન્ને ધર્મને પ્રધાન માને છે.

૧. ન વિચતે ણ્કો ગમો યસ્ય સ નૈગમઃ । નૈગમને બદલે નૈગમ એ પ્રમાણે જે સમાસમાં ક નો લોપ થયેલ છે તે વ્યાકરણના પૃષોદરાદિગણને આધારે છે.

નિહયવાદ

અંક ૪] [૧૪૩]

પ્રશ્ન—આ સ્વરૂપ સ્પષ્ટ સમજાય તે માટે કોઈ ઉદાહરણ આપો ?

ઉત્તર—આ નયને માટે ભાષ્યમાં ત્રણ ઉદાહરણ બતાવ્યાં છે. એક નિલયનું, બીજું પ્રસ્થકનું અને ત્રીજું ગામનું. તે આ પ્રમાણે.

ઉદાહરણ પહેલું; ધરનું

કોઈ મનુષ્યને પૂછવામાં આવે કે, તમે ક્યાં રહો છો ? તો તે કહે કે લોકમાં, લોકમાં ક્યાં ? તો કહે કે મધ્ય લોકમાં, મધ્ય લોકમાં ક્યાં ? તો કહે કે જંબૂદ્વીપમાં, ભરતક્ષેત્રમાં, મધ્ય ખંડમાં, હિન્દુસ્તાનમાં, ગુજરાતમાં, સુરતમાં, ગોપીપુરામાં, પૌષધશાલામાં અને છેવટે મારો આત્મા છે તેટલા પ્રદેશમાં.

આ સર્વ પ્રકારે નૈગમનયને આશ્રયીને યથાર્થ છે. તેમાં પૂર્વ પૂર્વ વાક્યો ઉત્તર ઉત્તર વાક્યની અપેક્ષાએ સામાન્ય ધર્મનો આશ્રય કરે છે.

ઉદાહરણ બીજું; પ્રસ્થકનું

કોઈ સુધાર જંગલમાં જતો હોય, અને માર્ગમાં તેને કોઈ પૂછે કે શું લેવા જાઓ છો ? ત્યારે તે કહે કે પ્રસ્થકર લેવા જાઉં છું. જંગલમાં જઈને લાકડું કાપતો હોય ત્યારે કોઈ પૂછે કે શું કાપો છો ? તો કહે કે-પ્રસ્થક કાપું છું. લાકડું લખને ઘર તરફ આવતો હોય અને કોઈ પૂછે કે શું લાવ્યા છો ? તો કહે કે પ્રસ્થક. છેવટે પ્રસ્થકનો આકાર બનાવતાં પણ પ્રસ્થક કહે છે. તે લાકડાને ચીરતાં છોલતાં ઘડતાં એમ સર્વ કાર્ય કરતાં સુધાર લાકડાને પ્રસ્થક શબ્દથી સંબોધે છે. આ વ્યવહાર પણ નૈગમનયને આશ્રયીને જ છે. આ ઉદાહરણમાં વિશેષની પ્રધાનતા છે.

ઉદાહરણ ત્રીજું; ગામનું.

કેટલાક મુસાફરો મુસાફરી કરતાં કરતાં સુરત તરફ જતા હોય ત્યાં તેઓ સુરતની હદમાં પ્રવેશ કરે એટલે, તેમાંથી કોઈ પૂછે કે આપણે ક્યાં આવ્યા ? ત્યારે જાણકાર કહે કે સુરતમાં. થોડું આગળ ચાલે અને ગામની બહારના બાગ બગીચામાં પ્રવેશ કરે તે સમયે કોઈ પૂછે ત્યારે પણ સુરતમાં આવ્યા એમ કહે. ગામના કિલ્લા પાસે આવે ત્યારે પણ સુરતમાં આવ્યા. ચૌટામાં-મહોલ્લામાં, ઘરમાં અને પોતાને રહેવાની જગ્યાએ આવે ત્યારે પણ સુરતમાં આવ્યા એમ કહે. વળી સુરતનાં પાંચ પ્રતિષ્ઠિત ગૃહસ્થો બહારગામ વિદ્વાન આચાર્ય મહારાજને ચાતુર્માસની વિનંતિ કરવા માટે જાય ત્યારે જે ગામમાં ગયા હોય તે ગામના માણસો વાત કરે કે, આજ તો સુરત વિનંતિ કરવા માટે આવ્યું છે. એ પ્રમાણે હદમાં, ઉપવનમાં, કિલ્લામાં, ચૌટામાં, મહોલ્લામાં, ઘરમાં, રહેવાના સ્થાનમાં અને પાંચ પ્રધાન પુરૂષોમાં જે સુરત-સુરત, એવો વ્યવહાર થાય છે તે નૈગમનયને આધારે છે. એ પ્રમાણે જગતના સર્વ વ્યવહારોમાં નૈગમનયની મુખ્યતા છે.

પ્રશ્ન—નૈગમનયને સ્વીકારનાર સમ્યગ્દષ્ટિ કહેવાય કે મિથ્યાદષ્ટિ ?

ઉત્તર—નૈગમનયને માનનાર જે બીજા નયનો વીરોધ ન કરે તો સમ્યગ્દષ્ટિ કહેવાય અને નૈગમનય સિવાય અન્ય નયનો વિરોધ કરે તો મિથ્યાદષ્ટિ કહેવાય.

૨. પ્રસ્થક-એટલે લાકડાનું, ધાન્ય માપવાનું માપ વિશેષ જાણવું.

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[૧૪૪] ————— [વર્ષ ૫]

પ્રશ્ન—જગતમાં અનેક દર્શનો છે તેમાંથી કોઈ દર્શન આ નયની માન્યતાને આધારે થએલ છે ?

ઉત્તર—વૈશેષિક દર્શન અને નૈયાયિક દર્શન આ નયને આધારે થએલ છે. તે બંને દર્શનો વ્યવહારને ઉપયોગી પદાર્થોનું સારી રીતે પ્રતિપાદન કરે છે. તેમના સર્વ પદાર્થો નૈગમનયને આધારે સ્વીકાર કરવા યોગ્ય છે. પરંતુ તેઓ અન્ય નયના વિચારને મિથ્યા માનતા હોવાથી તે બંને દર્શનો મિથ્યા છે.

એ પ્રમાણે નૈગમનયનું સ્વરૂપ થયું.

સંગ્રહનય

પ્રશ્ન—ખીજ સંગ્રહ નયનું સ્વરૂપ શું છે ?

ઉત્તર—અર્થાનાં સર્વેકદેશસંગ્રહણં સંગ્રહઃ ।

[સર્વ સામાન્ય એક દેશ વડે પદાર્થોનો જે સંગ્રહ કરે તે સંગ્રહ]

અર્થાત્ પૂર્વે બતાવેલ નૈગમ નયમાં સામાન્ય અને વિશેષ બંનેની સમાન ઉપયોગિતા છે. તેમાંથી વિશેષનો ત્યાગ કરી ફક્ત સામાન્યને જ પ્રધાન માની તે સામાન્ય ધર્મ વડે જે નય સર્વ વસ્તુઓનો એકમાં સમાવેશ કરે તે સંગ્રહ નય.

પ્રશ્ન—આ સ્વરૂપ સમગ્રનય તે માટે કોઈ દૃષ્ટાંત આપો.

ઉત્તર—કોઈ ગ્રહસ્થ પોતાને જમવા માટે રસોઈમાં પાસે ભોજન મંગાવે ત્યારે તે ભોજનમાં દૂધપાક, પુરી, રોટલી, દાળ, ભાત, શાક, પાપડ, ચટણી વગેરે વસ્તુઓ પીસે એટલે ત્યાં ભોજનમાં ખાવાની સર્વ વસ્તુઓનો જે સમાવેશ થાય છે તે સંગ્રહ નયને આશ્રયીને છે.

તેવી રીતે વનસ્પતિકાય કહેવાથી તેમાં આંખો, લીંબડો, પીપળો, શુક્રાળ, ચંબેલી વગેરે સર્વ વનસ્પતિઓનો સંગ્રહ થાય છે.

જીવાસ્તિકાય કહેવાથી તેમાં, દેવ, મનુષ્ય, તિર્યંચ અને નારકી એમ સર્વ જીવોનો સંગ્રહ થાય છે.

દ્રવ્ય કહેવાથી જીવ, અજીવ (પુદ્ગલ), ધર્મ, અધર્મ, આકાશ, કાળ એમ સર્વ દ્રવ્યોનો સંગ્રહ થાય છે.

એ પ્રમાણે સર્વ વસ્તુઓનો સંગ્રહનય સંગ્રહ કરે છે.

પ્રશ્ન—આ નયને આધારે કોઈ દર્શનની ઉત્પત્તિ છે ?

ઉત્તર—સાંખ્ય દર્શન અને (અદ્વૈત) વેદાંત દર્શન આ નયના પ્રતીકરૂપ છે. જેમકે સાંખ્ય દર્શન પાંચ જૂતનો પાંચતન્માત્રમાં સમાવેશ કરે છે. પાંચ તન્માત્રા વગેરે સોળ પદાર્થોનો અહંકારમાં સમાવેશ કરે છે. અહંકાર બુદ્ધિમાં સમાય છે. બુદ્ધિ પ્રકૃતિમાં સમાય છે. એ પ્રમાણે સર્વ જગતને પ્રકૃતિ અને આત્મામાં સંગૃહીત કરે છે, એ સંગ્રહ નયને આધારે થાય છે. સાંખ્ય દર્શનની માફક (અદ્વૈત) વેદાંત પણ

૩ સંગૃહણાતીતિ સંગ્રહઃ : [જે સંગ્રહ કરે તે સંગ્રહ]

નિહવવાઃ

અંક ૪] [૧૪૫]

જગતની સર્વ વસ્તુઓનો ધ્વજમાં સમાવેશ કરી સત્ય બ્રહ્મ જગત્ત્રિશ્યા એ પ્રમાણે કહે છે, એ સર્વ સંગ્રહ નયને અવલંબીને જ છે.

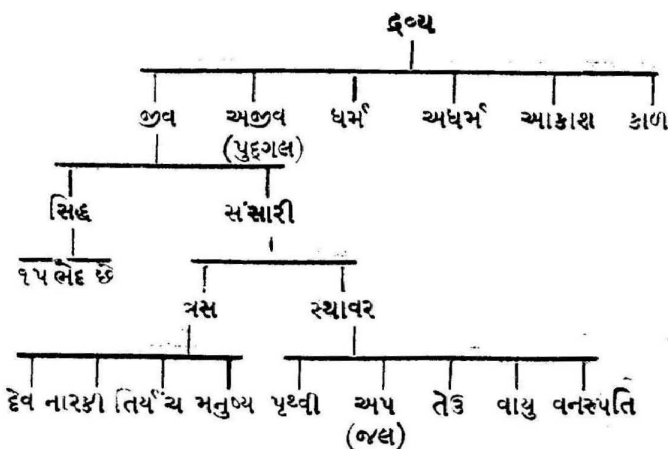
આ સિવાય અન્ય નયની માન્યતા આ બંને દર્શનોને માન્ય ન હોવાથી તે બંને દર્શનો અસત્ય કહેવાય છે.

એ પ્રમાણે સંગ્રહ નયનું સ્વરૂપ થયું.

વ્યવહાર નય

પ્રશ્ન—ત્રીજા વ્યવહાર નયનું સ્વરૂપ શું છે ?

ઉત્તર—વિ-વિશેષેણ અવહરતિ પ્રરૂપયતિ પદાર્થાન્ ઇતિ વ્યવહારઃ વિશેષે કરીને જે પદાર્થોનું નિરૂપણ કરે છે તે વ્યવહારનય કહેવાય છે. અર્થાત્ સંગ્રહનય બ્યારે સર્વ પદાર્થોનો સમાવેશ કરે છે, ત્યારે તેનાથી વિપરીત વ્યવહાર નય—દરેક પદાર્થને છૂટા પાડે છે. જેમકે—

એ પ્રમાણે આ નય સર્વ પદાર્થોને વિશેષે કરીને બતાવે છે.

આર્વાક દર્શન આ નયને આશ્રયીને પંચભૂત વિશેષે માને છે.

એ પ્રમાણે વ્યવહારનયનું સ્વરૂપ થયું.

૧ નૈગમ—સામાન્ય અને વિશેષ બંનેને સ્વીકારે છે.

૨ સંગ્રહ—ફક્ત સામાન્યને જ સ્વીકારે છે.

૩ વ્યવહાર—ફક્ત વિશેષનો જ ઉપયોગ કરે છે.

આ ત્રણે નયો લોક વ્યવહારમાં વિશેષ ઉપયોગી છે. દ્રવ્યને વિષય કરીને આ ત્રણે નયનું સ્વરૂપ ચાલે છે, માટે આ ત્રણે નયો દ્રવ્યાર્થિક કહેવાય છે.

શેષ ચાર નયનું સ્વરૂપ હવે પછી વિચારીશું.

(ચાલુ)

શ્રી જિનહરખં (વરચિત કવિત્વ ખાવની

સંપાદક:-શ્રીયુત અંબાલાલ ત્રેમચંદ શાહ

[ગતાંકથી પૂર્ણ]

સજ્જનની વિરલતા

ઘણા કરે અહંકાર, ઘણા મન મચ્છર રાખે,
ઘણા કપટ કેલવે, ઘણા અવિચાર્યો લાખે;
ઘણા નીચ સંગતિ, ઘણા નર હઠી હરામી,
ઘણા આપ સ્વારથી, ઘણા ક્રોધી ને કાંમી;
નિલજ, નિખર, નિશુણા ઘણા, કાગ તણી પરિ જિકા તિહાં,
જિનહરખ હંસ જિમ થોડલા, સજ્જન દિસે કિહાં કિહાં. ૨૧

ધન્દ્રીચોનું સંયમન

નયણુ^૨ વચણુ^૩ વશિ કરે, કરે વશિ ધન્દ્રી અંચલ,
કામ ક્રોધ વશિ કરે, કરે વશિ લોભ પરિગ્રહ;^૪
મન મરકટ^૫ વશિ કરે, કરે વસ વિષય વિકારી,
નિજ આતમ વસિ કરે, કરે વસિ રસના^૬ ભારી.
રાગ ને દ્વેષ અરી છપે,^૭ મોહ મયણુ^૮ રસ રાખિજે;
જિનહરખ ત્રિજગતન વસીકરણુ, સુગતિ-વધુ રસ આખિજે. ૨૨.

ભાગ્ય વિના પુરૂષાર્થની નિર્થકતા

ચરણુ ભુઈ^૯ ગાહતો,^{૧૦} દેસ પરદેસ ફરતો;
જલ દેસાચર લંઘતો, કામિ કેઈ કમ્મ કરતો,
ચિત્ત ચાલા ગુંથતો, કુબુદ્ધિ માંન માંહિ ધરતો;
કરતો દેસકેદાસુત, રહે દિન રાતિ ભમતો,
દેઠક કાજિ કરે ધંધા ઘણા, કપટ હઈઆ માંહિ ધાવતો,
જિનહરખ કહે ધન કિહાં થકી, જો ભાગ્ય વિના ન મિલે ઈતો. ૨૨

૮૨ આંખ, ૮૩ વચન, ૮૪ પરિગ્રહ, ૮૫ વાંદરો, ૮૬ જીમ, ૮૭ વશ કરજો,
૮૮ મદન-કામદેવ, ૮૯ મુકિતરૂપી સ્ત્રી, ૯૦ સૂમિ, ૯૧ રકેતો, ૯૨ સાગર, ૯૩ સોદા
ને વેચાણુ, ૯૪ ધીર,

કવિત્વ બાવની

અંક ૪] [૧૪૭]

૯૫ છપ્પવાળો હોઈ; ફૂલ કેતકી મુગંધો,
નારીવાલો હોઈ, અવલ આભરણ નિખંધો;
રાજવાલો હોઈ, ૯૬ તુરીય ચંચલ ચાલતો,
કૃપણવાલો હોઈ, હાંમ હરખે દેખતો,
કામી નરવાલી ૯૭ ત્રિયા, ૯૮ વાલહી ૯૯ સિન્નમ ઉંઘતાં;
જિનહરખ કહે સજ્જન સુણો, તિમ હાંતાવાલો માગતાં. ૨૪

વૃધાવસ્થાનાં લક્ષણ

જરા ૧૦૦ ક્રીયો નાજરો, ૧૦૧ પિંડ પરચંડ હું તો,
૧૦૨ જીઉ પગ ડગ ન સકે ભરે, સીસ ધુળન વાગો,
સો જીભ કરે ૧૦૩ લીલરા, સમજિ ન પડે બોલતાં,
પડે ૧૦૪ લાલ મુખ થકી, હાંત પડીયા દેખતાં,
આંખરી બ્યોતિ ૧૦૫ માડી પડી, ઉઠ બેઠ થઈ ૧૦૬ પરવસા.
જિનહરખ બાલ હાસી કરે, ૧૦૭ જરા વિગોયા ૧૦૮ માણસા. ૨૫

કલેશ - ત્યાગ

ઝગડે રગડો કહ્યો. માંમ ૧૦૯ ઝગડાથી જાવે,
કગડે ૧૧૦ લલો ન હોઈ. ખડો કગડો કહાવે;
ઝગડે ધનરી ૧૧૧ હાંણિ, વાણી પિણુ કોઈ ન માને,
ઝગડે ચિંતા હોઈ, મુંઠી પિણુ ચાંપે છાંની;
ઝગડો કરે તે નર લક્ષી, કહે ડાંડીઉ ૧૧૨ સહુઈ ઇસો;
જિનહરખ કગડો ૧૧૩ કીજે નહી, જગડે જસ ન હોઈ કીસ્યો. ૨૬

નારીનાં અંગોપાંગ જોવાનો ત્યાગ

નયણુ ન જોવે રૂપ, રૂપથી મયણુ ૧૧૪ ઉખટે,
વદન ન જોવે નીરખી, જોવતાં ચિત્ત પલટે;
અધર ન જોવે રંગ, વિરંગો ૧૧૫ જોવે નહી,
ઉરોજ ૧૧૬ જલે જિમ નેહે દીપ પતંગો;
જોવે નહી કટિ ૧૧૭ પત્તળી, નારી અંગ સહુ વસીકરણુ,
જિનહરખ રાગ ધરી જોઈ ઇતો, શીયલ તણો થાઈ હરણુ. ૨૭

૯૫ ભમરો, ૯૬ ઘોડો, ૯૭ સ્ત્રી, ૯૮ બહાલો, ૯૯ શય્યા, ૧૦૦ વૃદ્ધાવસ્થા,
૧૦૧ કાયા, ૧૦૨ જૂ, ૧૦૩ વલવલાટ, ૧૦૪ લાળ, ૧૦૫ આંખી ૧૦૬
ખીમને આધારે, ૧૦૭ વૃદ્ધાવસ્થાથી વગેવાયેલા, ૧૦૮ માણસો, ૧૦૯ મમતા, ૧૧૦
કલેશ, ૧૧૧ ધન, ૧૧૨ ડાંડ, ૧૧૩ કલેશ, ૧૧૪ મનન-કામદેવ, ૧૧૫ વૈરાગી, ૧૧૬
છાંતી-સ્તન, ૧૧૭ કેડ.

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[૧૪૮]

[વર્ષ ૫]

બીખારીનું લક્ષણ

ટુક ટુકરે^{૧૧૮} કાજિ^{૧૧૯} ફિરી, ઘરે ઘરે માંગતો,
 ખમે ગાલ^{૧૨૦} પારકી, ખમે વચણ લાગતો;
 ઉઠેં કરતો પ્રીત, આસ પારકી સદાઈ,
 ઓલખ કરેં નીચરી, છોતિ લેખવે ન કાંઈ;
 મુખ જાસ વાસ જોતો નહી, પાછો કડેં જોવેં તિહાં,
 જિનહરખ પેટ દુહભરખરણ^{૧૨૧} જાઈ, મરણ થાઈ તિહાં. ૨૮

મશ્કરીનો ત્યાગ

ઠેક^{૧૨૨} કરે નર જેહ, તેહનો સંગ ન કીજઈ,
 ઠેક કરેં નર જેહ, તેહ પાસે ન રહીજઈ,
 ઠેક કરેં નર જેહ, તાસ કો ભલેં ન જોલે,
 ઠેક કરેં નર જેહ, તેહ તો ત્રિણખલા^{૧૨૩} તોલે,
 ચિહ્નમાંહિં કોઈ માને નહિ, ઠેક કરે નર તેહને;
 જિનહરખ ઠેક કીજેં નહી, ઠેક બિગાડે નેહને. ૨૯

[કક્કશા નારી વિના] સર્વ કચનો ત્યાગ

ડરીઈ નહીં સોહથી, અગનિ ઝાલથી ન ડરીઈ;
 ડરીઈ નહીં ભૂતથી, જિણ રૂઠે નહ મરોઈ;
 ડરીઈ નહીં સાપથી, જેહ કાલો પિણ^{૧૨૪} વાલે,
 ડરીઈ નહીં સમસાંન, જિહાં પ્રેતાદિકનો ચાલો,
 દરીઆવ માંહિ ડરીઈ નહી, વાહણ જિહાં જાઈ વહી,
 જિનહરખ કરકશા નારિશું, ડરીઈ તો ડરીઈ સહી. ૩૦

કીર્તિની અસ્થિરતા

ઢહે^{૧૨૫} મંદિર માલીયા, કોટ ગઠ પણિ ઢહીં જાઈ,
 ઢહે દેવ દેહરા, અનડ ગિરિણ ધર થાઈ;
 ઢહે ગહન વન વૃક્ષ, ઢહે કીધી જે માયા,
 દેવતણી નરતણી, ઢહે સુંદર સોઈ કાયા,
 જિનહરખ સુથિર જસ કોટડો, જો લાગે દુસમણરા ધકા,
 પણિ ઢહે નહીં જુગ જાવતાં, ઉડી જડ^{૧૨૬} ઘાતી જિકા. ૩૧

૧૧૮ ટુકડો, ૧૧૯ આટે, ૧૨૦ ગાળ, ૧૨૧ દુઃખે કરીને ભરાય એવું, ૧૨૨
 ચીકડી-મશ્કરી, ૧૨૩ તરખલાની તોલે, ૧૨૪ ફેણવાળો, ૧૨૫ પડી જાય, ૧૨૬
 ઘાતી કર્મો.

કવિત્વ ખાવની

અંક ૪] [૧૪૬]

પરનારીનો ત્યાગ

નારી તને પારકી, નારિથી અવગુણ હોસ્થે;
 ચઢસ્થે સીસ કલંક, લોક સહુ કોઈ જોસ્થે;
 પરનારી પરસંગ, જોઈ રાવણ લંકાપતિ,
 દસ સિર છેલાં રાંમ, થયો અપજસ ગઈ કીરતિ;
 દ્રુપદી કાજે કીચક હણ્યો, પાંડવ ભીમ મહાબલી;
 જિનહરથ કહે એણે ભવ ઘણા, પરભવ લહીઈ દૂરગતિ વળી. ૩૨

કામને જીતવાની દુષ્કરતા

તરવો સમુદ્ર સુગમ, અગ્નિ જ્વાલા પીવાઈ,
 વાઘ વેદણ સોહિલો, સુગમ ^{૧૨૯}અહીકાંત ગુણાઈ;
 સુગમ ચઢણ આકાશ, ખગ્ગ કડ સુગમ સહંતા,
 લડવો સુગમ સંગ્રામ, પ્રાણ જાઈ પેખતાં,
 ગજરાજ મત્ત રમતા સુગમ, સુગમ કલા સહુ સીખતાં;
 જિનહરથ કહે પણિ દોહિલો, કામ ^{૧૨૮}મહાલડ જીપતાં. ૩૩

દુર્જનના રોનેહની અસ્થિરતા

થિર નહી કુંજર ^{૧૨૯}કાંન, માંન કાયરો તિમહીજ,
 થિર નહી ઉંદર મુછ, પુંછ ઘોડારો મહિજ;
 અથિર ગણુરી બાંહ, ^{૧૩૦}વાન થિર નહી સંધ્યારો,
 ડાલ અણી જલ ગિંદુ, અથિર તિમ વાય વિચારો,
 દેવલ ધવળ થિર નવિ રહે, કહે જિનહરથ સુભાણ;
 એમ નર નીચ નેહ ખર સખદ જ્યુ, ઘટત રથ જાઈ તિમ. ૩૪

મંગલવસ્તુ નિર્દેશ

દહી મહા મંગલીક, ^{૧૩૧}દ્રોણ મંગલીક કહીજે;
 લઘુ કન્યા મંગલીક, ગાઈ મંગલીક કહીજે;
 ભેરી સંગ મંગલીક, ફૂલ મંગલીક મિષ્ટ ફૂલ,
 અગ્નિ મંગલિક નિર્ધુમ, અશ્વ ^{૧૩૨}માતંગ સુમંગલ;
 રાંધ્યો અન્ન ^{૧૩૩}સુહવ ^{૧૩૪}ત્રિયા, માટી ^{૧૩૫}મસમંગલ પરમ,
 જિનહરથ દ્રવ્ય મંગલીક સહુ, પણિ ઉત્કૃષ્ટો મંગલ ધરમ. ૩૫

૧૨૭ સાપનો દાંત-વિષ, ૧૨૮ મોટો શરવીર યોદ્ધો, ૧૨૯ હાથી, ૧૩૦ બાહ-ભરતી
 ૧૩૧ ધો-દુર્વાસ, ૧૩૨ હાથી, ૧૩૩ સૌભાગ્યવતી, ૧૨૪ સ્ત્રી-ભાણી, ૧૩૫ માંસ.

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[૧૫૦] [૧૫૧]

ધર્મકથા

ધરમ થકી નવ નિદ્ધિ, સિદ્ધિ પણિ આઠે લહીઈ,
 ધરમ થકી ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ, ધર્મ થકી સુખીયા થઈઈ,
 ધરમ થકી સંપન્નજે નારી, સુશુણી ૧૩૬ પિક વચણી,
 ધરમ થકી સુવિનીત, પુત્ર સુખ દે દિન રચણિ;
 પરિવાર સચલ ગમતો મિલે, ધૂના મંદિર ધવલ હર,
 જિનહરખ અશ્વ ગજ પાલખી, ધરમ થકી વાસો સહર. ૩૬.

ઉત્તમ નર લક્ષણ

નર ઉત્તમ સોઈજજ, રીતિ ઉત્તમૈં જે ચલેલે;
 નર ઉત્તમ સોઈજજ, લિયો પિણુ જિકો મિલેલે;
 નર ઉત્તમ સોઈજજ, જિકો હુખિયા દૂખ ભાંજે,
 નર ઉત્તમ સોઈજજ, જિકો કુલ કાકિંમ માંજે;
 ધન પાંચી જિકો વાવરે, ધરમ કાજ ઉદમ કરે,
 જિનહરખ ઉત્તમ નર સોઈ ગિણિ, જિકો પાપ કરતો કરે. ૩૭

કૃપણ લક્ષણ

પાપ ધરે ધન કાજિ, કરે આરંભ કેતાઈ,
 ફિરે દેસ પરદેસ, છલ ચિંતવે નિતાઈ;
 વંચે નિજ બાપને, ૧૩૭ માયને છેલ દેખાડે,
 ન ગણે સગપણિ કોઈ, પ્રીત કિણસું નહિ પાલે;
 ધન ધન કરતો ૧૩૮ ધાવતો, એમ આઉખો પૂરો કરે;
 જિનહરખ પાઈ ખરચે નહી, તિકો સાપ હોઈ ઉપરિ ફિરે. ૩૮

ઉત્તમ કરણી વિના જીવનની નિર્થકતા

ફિટ જિંચો ત્યાં નરાં, જિકો અપવાદ બોલાવે,
 ફિટ જિંચો ત્યાં નરાં, જિકો કુલ લાંછણ લગાવે;
 ફિટ જિંચો ત્યાં નરાં, દેખી માંગણ મોહ ટાલે,
 ફિટ જિંચો ત્યાં નરાં, જિકો બોલીયો ન પાલે;
 નિર્લજજ ૧૩૯ નખર લાજે નહી, જિમ તિમ મોલે મોહ થકો;
 જિનહરખ તાસ ફિટ જીવીયો, જિણે ઉત્તમ કરણી ન કી. ૩૯

શુદ્ધિનું નિદર્શન પૂર્વકનું રૂપ

બલ થકી બુદ્ધિ આગલી, બુદ્ધિથી આપ ઉગારે,
 એક સીંહ બન રહે, ઘણા વનચરને મારે;

૧૩૬ કોપલ, ૧૩૭ માતાને, ૧૩૮ દોડતો, ૧૩૯ નિખૂર.

કવિત્વ ખાવની

અંક ૪] [૧૫૧]

સહૂ મિલી બંધ બાંધીયો, એક વારે વનવાસી,
તુજ આગલે આવસ્યે, કરે ભક્ષણ સુખ થાર્યે;
સસલે દી ઘાલ્યો કૂપમે, મૃગપતી બંધાવ્યો હુધે;
જિનહરપ નળ સખલ હણ્યો, પોતે ઉભરીયો બુધે. ૪૦

કષાય ત્યજી ધર્મનો રચીકાર

ભજો એક ભગવાંત, તજો મમતા મનકેરી,
રાખો ઉચિત સમાધિ, ધરો સમતા અધિકેરી;
તજો લોભ લાલચિ, કપટ મત રાખો મનમે,
મ કરો કિણુસું રાક, ૧૪૦ રખે મન રાખો ધનમે,
પરિવાર રાગ મુત રાગીયા, લાગી મત એહસું રહો;
જિનહરપ ધરમ હિતસું કરો, જિમ મન વંછિત ફલ લહો. ૪૧

દોહલો વસ્તુની પ્રાપ્તિ

મનુષ્યપણું દોહિલો, ચ્યાર ગતિ માંહિં લહ્યો,
ખીજો વળી દોહિલો, સૂત્ર સિદ્ધાંત સુણ્યો;
સદ્દહણા દોહિલી, ધરમ ઉપર આવતાં,
સંજમ વિષય દોહિલો, વીચ પૂન્યે પાવતાં,
આરજ દેશ આરજ કલ, સામગ્રી સહૂ પાંખીને,
જિનહરપ ધરમ કરે જે સદા, જિન ચરણે સિર નાંખિને. ૪૨

કક્ષીયુગનાં લક્ષણ

યુગન ૧૪૧ તજ્યો પ્રાક્ષણે, કલ ન્યાઈ ન ચલેલે,
લોક કરે પરતાત, સાધુ ઉનમારગ હલેલે;
માંચા ન વરસ્યે મેહ, કામિની પતિ છંડે,
પીતા ગ્રહે ધીદ્રવ્ય, ૧૪૨ શિષ્ય ગુરુસું કલિ મંડે;
દીઈ સીખ પુત્ર માવિત્રને, મન મમતા વાધી ઘણી,
જિનહરપ ક્ષત્રિય બલ તજ્યો, આ નિસાંણી કલયુગ તણી. ૪૩

સતયુગની વસ્તુઓનો નાશ

રચણ ૧૪૩ ખાંણ નહી કાંઈ, ગયો ખાવલા અંદન,
નારિ નહી પદમણી, નહી વિપયહારી કુંદણ, ૧૪૪
પાંણીપંથ ન તૂરી, ૧૪૫ સીસ ગયવર ૧૪૬ નહી મોતી,
ચિતામણી નહી રચણ, સફલ મન ઇચ્છા હોતી,

૧૪૦ રાગ, ૧૪૧ યક્ષ, ૧૪૨ પુત્રીનું દ્રવ્ય-કન્યાવિક્રય, ૧૪૩ રતન, ૧૪૪ સોનું, ૧૪૫ ઘોડા, ૧૪૬ હાથી.

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[૧૫૨] [વર્ષ ૫]

સુરધેનુ નહી સુરકૂંભ, પણિ નહી દાંન દાતાજિ,
કાં જિનહરપ થોક એતરા ગયા, સતયુગ એક જાતાં થકાં. ૪૪

કૃતાર્થતાનું લક્ષણ

લઙ્ગિકા^{૧૪૭} સુકયત્થ,^{૧૪૮} જિકા પર કજજે આવે,
નારિ તિકા સુકયત્થ, જિકા ભરતાર સુહાવે,
પુત્ર તિકા સુકયત્થ, જિકા જીવતાં પાલે,
મિત્ર તિકા સુકયત્થ, જિકા નહી છેહ દિખાવે,
પંડિત જિકા સુકયત્થ, ગિણિ પૂછ્યારો ઉત્તર દીધે,
જિનહરપ સુશુર કયત્થ સો, જિકા સહુ પર હિત રાખે દીધે. ૪૫

અનિષ્ટ વસ્તુ નિર્દેશ

બુરો અકાલે મેહ, બુરો અવસર વિણ હાસો,
બુરો નીચસું નેહ, બુરો જંગલમાં વાસો,
બુરો^{૧૪૯}આડનો સંગ, બુરો ઠાકુર મતવાલો;
બુરો નારિ વિણ ગેહ, બુરો તસ્કર^{૧૫૦}ખવાલો;
ધનવંત કૃપણ સોઈ બુરો, બુરો કામ અવિચારીયો;
જિનહરપ મૂઠ બેટો બુરો, જ્ઞાન વિના સુંનો હિયો. ૪૬

સત્ત્વ રક્ષણ

સત્ત્વ વડો સંસારી, સત્ત્વથી સંપત્તિ આવે;
સત્ત્વ ધર્મ આધાર, સત્ત્વથી આપદ જાવે;
દેવ નમે સત્ત્વથી, કોઈ દૂર્જન નવિ ગંજે;
સત્ત્વ થકી ખલવંત, સખલ અરીયલ^{૧૫૧}હલ લંજે;
સત્ત્વ તપે સૂરજ ગયણ, સત્ત્વે ધરી વસુંધરા;
જિનહરપ સત્ત્વ નર આભરણ, સત્ત્વ ન છોડો રે નરા. ૪૭

સાચા ધર્મનું લક્ષણ

બરો ધરમ સોઈજજ, આપ પરી સરીખા જાણે;
બરો ધરમ સોઈજજ, ક્રોધ મનમાંહિ નાણે;
બરો ધરમ સોઈજજ, શુદ્ધ વિવહાર વિચારે;
બરો ધરમ સોઈજજ, કપટ મનમાંહિ ન ધારે;
સુખ લહીઈ મુગતિ સુરલોકરાં, પરતિખ સો પીછાંણીયે;
જિનહરપ કર્મરો ક્ષય કરે, બરો ધરમ સો જાણીયે. ૪૮

શીયલત્વ કળ

સીયલે સીતલ આગિ^{૧૫૨} જલધી ગોપદ^{૧૫૩} સારિખો,

૧૪૭ લક્ષ્મી, ૧૪૮ સુકૃતાર્થ, ૧૪૯ ચાડિયો, ૧૫૦ ચોર, ૧૫૧ શત્રુ, ૧૫૨ અગ્નિ,
૧૫૩ ગોપદ-ગાયના પગના ખાડામાં જેટલું પાણી ભરાઈ રહે તે.

કવિત્વ ખાવની

અંક ૪] [૧૫૩]

સીયલેં અરીયણુ મીત્ર, અહિંર પણિ અમૃત દેખો,
સીયલેં સીહ સીયાલ, હોવેં ગજ બકરી બલીયો,
સીયલેં વિસહર ડોર, બેર કિણેં ન બાઈ કલીયો,
શીલથી દેવદાણુવ નમેં, શીયલેં શરીરાં આભરણુ;
જિનહરપ સીયલ ચિતામણી, મન કામિત સહુ સુખ દીયણુ. ૪૯

મોહાન્ધ માનવીને ત્રેતવણી

હરખેં કસું ગમાર, દેખ ધન સંપત્ત નારી;
પ્રોઠ પુત્ર પરિવાર, લોકમાંહિ અધીકારી;
યૌવન રૂપ અનૂપ, ગરવ મનમાંહીં ન માવેં;
કરતો મોહામોહિ, જગત્ર ત્રિણ સરીખો ભાવેં,
આંખીયા મૂઠ દેખેં નહિ, આજિ કાલિ મરવું અછેં;
જિનહરપ સહજ રે પ્રાણીયા, નહીતર દૂખ પામીસ પછેં. ૫૦

સમય બદલાય ત્યારે સહુ બદલાય

લંક સરીખી પુરી, વિકટ ગઠ બાસ દૂરગમ,
પાપલિ ખાતિ સમુદ્ર જિહાં, પહુંચે નહીં વિહંગમ;
વિદ્યાધર બલવંત, ખંડ ત્રિણ કેરો સ્વામી,
સેવ કરેં દેવતા, નવગ્રહ પાચે નાંમી;
દસકંઠ વીસ ભુજ જેહનેં, પાર પાખેં સેના બહુ.
જિનહરપ રામ રાવણુ હણ્યો, દિન પલટયે પલટયા સહુ. ૫૧

ક્ષમાનું ફળ

ક્ષમા મંત્ર વસીકરણુ, ક્ષમા બલ અબલ નરાને,
ક્ષમા આભરણુ સર્વને, સબલ બલવંત ખરાને;
ક્ષમા થકી ક્ષય થાઈ, કમ આઠેં બલવંતા,
લહીઈ કેવલગ્યાંન, ક્ષમા થકી સુખ અનંતા;
સહુ ધરમ માંહિ અધકી ક્ષમાં, દેવ સેવા કરેં;
જિનહરપ ખરચ ખેસેંનહી, ધન ધન સહુકો ઉચરેં. ૫૨

ખાવની ચોગ્ય મનુષ્ય

ભલેં અક્ષર ખાવન્ન, કવિત્ત ખાવની બનાયા,
કહિન્યો વિચેં વ્યાખ્યાન, સુણતાં સહુ મન ભાયા;
ચતુર ગુણી જે હોય, તાસ સુખ સોભાકારી;
સંત કરે વિસ્તાર, જિકેં ન હોઈ અહંકારી;
સત્તરેં અઠઠાલીસમેં (સં. ૧૭૪૮), શુદ્ધિ આઠમ દિન પંચમી;
જિનહરપ સંપૂર્ણ ખાવન્ની, કીધી હુગરૂ પાયે નમી. ૫૩

કવિત્વ ખાવન્ની જિનહરપ કૃત સંપૂર્ણમિતિ શ્રેય : સંવત ૧૮૨૫
વર્ષે આષાઠ માસે શુકલ પક્ષે ૭ તિથી ભોમવાસરે લિખિતા : [સમાપ્ત]

देश-ग्राम-नगर-क्षेत्राणां बांधणी-पट्टक

अन्वेषक—आचार्य महाराज श्री विजययतीन्द्रसरिजी

(गतांक से क्रमशः)

श्रीमदपाटदेशे क्षेत्राणां व्यक्ति —

उदयपुर १२।१५	पलाणुं २।३	मोही २
आहाड ३	थामलुं २	पलासली २
नाही २।३	कोठारीउं ४।५	लाहो २
देवाली १	पासखंड २	रीछेली ३
देववाडुं ३।४	कयलवुं ४।५	झीलवाडुं २
गुढली ३।४	वणवल २	गढबोर १।२
खोमली २	धोधुन्त्रो २	

पीपलाज ठा० १।२ नीरस अंतरगाड १० रूपनगरतः ।

पीही ठा० २।३ सरस " १२ "

भोरुंदो ठा० २ " " १४ "

हरसोर ठा० ३ " " १४ "

थामलो ठा० २ नीरस " ३ पोहितः ।

ईटावुं ठा० ३ सरस " २५ रूपनगरतः ।

सिणोदी ठा० २ नीरस " ७ "

आगरानी बांधणी-दिल्ली १ जिहानाबाद २ कृष्णगढ-रूपनगरनी बांधणी
नरायणुं १ वणहेडुं २ अथवा टुंक १ तोडा २ ठाणानै अनुसारइ, मालपुरानी
बांधणी-पुर १ मांडलि २ जाणवी ।

अथ मालवदेशे क्षेत्राणां व्यक्ति :—

उजेणी ११।१३	छडोद २	लुणहरं २
नोलादी ४।५।६	फतियाबाद १।२	सुलतानपुर २।३
देवास ५।६।७	नीनो ३	सादलपुर २।३
कालियाद्रह २।३	रतलाम ८।१०	धर्मपुरी २
कायथुं २।३	बधनाउर ३	देपालपुर २।३
ताजपुर २	<u>मांडवपरिसरे—</u>	देसाई १
वेडमुं २।३	मांडव ६।७	तारापुर ०
सामेर २।३	धार ४।५	डोल ०
पीपलूण २	नाललुं २।३	जहांगीरपुर १

બાંધની પદ્ધતિ

અંક ૪]

[૧૫૫]

સારંગપુર પરિસરે—

સારંગપુર ૬૧૭

સિનોરોપાડો ૫૧૬

સોદરસી ૪૧૫

ટુપાહું ૩૧૪

દધાલીહું ૪૧૫

ડગ ૩

વડોદ ૨

કાન્હડ ૨૧૩

આગર ૨

ગંગરાડ ૩

પીંપલરામું ૩

પહુલા ૧૧૨

મંકોડી ૨

લાહુરી ૨૧૩

પંચોલું ૧

પીંપલનેર ૧૧૨

કરહેહું ૪૧૫

કોસીથલ ૨૧૩

ડસલાણું ૨

કપાસણિ ૪૧૫

ગોગુંદો ૪

નાંદસમું ૩૧૪

રાહુલી ૧૧૨

જાડર ૩૧૪

દડીવું ૨

જાસમું ૨૧૩

ડમોક ૨૧૩

ઝંટાલું ૪૧૫

કર્ણપુર ૧

આકોલું ૨૧૩

વડગામ ૨

ચીમપુર ૨

સસેરું ૨

ચાંગરી ૨

તાળા ૨

રાસિની ૨

માહુલી ૨

ધોસુહું ૨

ભાદસોહું ૩૧૪

લુણવું ૨૧૩

સાદડી ૪

ડુંગલું ૩

મોરવણી ૨

મરેસર ૨

કાન્હર ૨

નિકુંભ ૨

પોટલા ૨

લાખેલા ૨

કિવારીહું ૨

ઝંમટ ૨

નીંવાહેહું ૨

શતચંધું ૨

સિળવાડિ ૨

ચમળોર ૩૧૪

મોલેલા ૨

મંદાર ૨

વાગડદેશે—

આસપુર ૪

વડોદર ૩૧૪

પુંજપુર ૨

પૂનાલો ૨

સલુંવર ૨

ડુંગરપુર ૨

વાંસવાલું ૨

સાંગવાહું ૧

વમાહું ૧૧૨

પાટલું ૨

ઈટાવાલનુંગડો ૧

ઉદયપુર ઠાં ૧૨ લથવા ૧૫ સરસ, આહડ ઠાં ૩૪ સમતા અંતરગાડ ૨ ઉદયપુરતઃ, નાહી ૨૧૩ સરસ અં ૩, દેવાલી ૧ અં ૨, ડમોક ૨૧૩ અં ૫, દેલવાહું ૩૧૪ અં ૫, જાડર ૩૧૪ અં ૮ ઉદયપુરતઃ ।

ગુદલી ૩૧૪, ચીમલી ૨ અં ૨, ઝંટાલું ૪૧૫ કર્ણપુર ૧ અં ૧, આકોલું ૨ ચીમપુર ૨ અં ૩, ચાંગરી ૨ તાળા ૨ અં ૩, રાસિની ૨ આમેટ ૨ અં ૩, ભાદસોહું ૩૧૪ મરેસર ૨ અં ૫, સાદડીભૂપતિજીનો ૪ ડુંગલું ૩ મોરવણી ૨ અં ૨૧૩, લુણવું ૨૧૩ કાન્હડ ૨૧૩ નિકુંભ ૩ કિવારીહું ૨ પલાણું ૩ થામલું ૨ અં ૧, કોઠારીયું ૪૧૫ પાસલેડ ૨ અં ૩, ધોધુંદો ૨૧૩ મોહી ૨૧૩ અં ૩, કચલવું તલાવ ૪૧૫ વળવલ ૨ અં ૩, પલાસલી ૨ લાહો ૧૧૨ અં ૩, રીછેલિ ૩૧૪, જીલવાહું ગઢવોર ૧૧૨, કરહેહું ૪૧૫ કોસીથલ ૨૧૩ ડસલાણું ૨, નાંદસમું ૩૧૪ રાહુલી ૨, દડીવું ૨ જાસમું ૨ લાખેલા ૨ પોટલા ૨ વડગામ ૨ ચીમપુર ૨ સસેર ૨ ચમળોર ૩૧૪ મોલેલા ૨ મંદાર ૨ અં ૨, નીંવાહેહું ૨ શતચંધું ૨ અં ૧ ઠાળાન ઠામ વાહું ।

श्री जैन सत्य प्रकाश

[१५६]

[वर्ष ५]

उदयपुर, दांधणी—आसपुर १ बडोदह २ घणा ठाणइ हुइ तो पुंजपुरः सांगवाडुं, वांसवाडु ३ यथायोग्य पणइ वागडमध्ये लिखिइ पणि मेवाडमध्ये लिखिइ नहीं ।

श्री दक्षिणदेशे क्षेत्राणां व्यक्तिः—

बर्हानपुरपरिसरे—

बर्हानपुर १२।१८

बहादुरपुर ५६

सादडो ३४

खुरमपुर ३४

नयसिंहपुर २३

ईदलपुर १

मलकापुर ६७

आकोला १

षडगुण २३

वीकनगाम १२

नेरपरिसरे—

नेर २३।४

जयताणु २३

नंदरबार १२

दौलताबादपरिसरे

दौलताबाद २

अवरंगाबाद ८।१०

अहम्मदनगर ३४

ईगोली २३

बीजापुरशाहपुर ८।१०।११

भागनगर २।३

कुंकणदेशे—

चीउल ६।७।८

राजापुर १।२

अष्टमी २

मारु १

पालवण २।३

डमोल १

वेशमी १।२

ओझर १।२

आकोलुं, चोपडा, ओसाटां, बडवल, केलसी, जयसिंह-अवरंगाबाद, बर्हानपुरनुं हसनपुर, कल्याण भिमरडी, ए सर्व पतित क्षेत्र जाणवा. आदेशमां राखीवा नहीं ।

श्री गुर्जरदेशे क्षेत्राणां व्यक्ति —

राधनपुरपरिसरे

राधनपुर ७।८

बाराही २

बडहराफू २।३

संखेसर २।३

समी ४।५

चंदूर २

बणोदर २

पंचासर १।२

सांतलपुर ७।८

बऊआ १।२

थिरात्रपरिसरे—

थिरात्र ४।५

ढीमा १

वावि ४

साचोर ४।५

धारवा २

धनेरा २।३

सोहीगाम ५.६

मोरबाडुं २

काकरेचीपरिसरे—

दहीओत्र ४।५

एडुं ३

छालुं २

वेणस २

धूसणोलि २।३

लोहाणुं २।३

तयरबाडुं ३

राणकपुर २

वातिमकरणा २

वडनगरपरिसरे—

वीसलनगर ४।५

कड़ा २

वडनगर ४।५

सींहपुर २।३

खिरालू २

बलासणुं २।३

धनाली १

ऊंमता २

सूरतपरिसरे—

सूरतबिंदर १५।१७

रानेर ४।५।६

भरुअच ३।४

गंधार ३

घणदीबि २

प्रांथनी-५३६

अ' ३ ४]

[१५७]

गमणाद २	डभोई ३४	अहिमन्नगर ३४
दहीजबारु २	बहादुरपुर २३	परांतीज २
वालहोलि २	नडीयाद २३	मोढासुं १२
व्यारा १	महम्मदावाद १२	ईडर २
<u>स्तंभतीर्थपरिसरे—</u>	आंत्रोली ४५	सांवली ३
खभायति ८१०	खढोली २	खेड २
शकरपुर १	<u>आगलोडपरिसरे—</u>	ब्रह्मानीजामल २
मात्र २	आगलोड ५६	वडाली २३
वारेजुं २	बीजापुर २३	रंगपुर १
<u>वडोदरापरिसरे—</u>	लाडोलि १२	ईलोड १
वडोदरुं ५६	हरसोर २३	हडाद १
	तलोज २	पोसीना १

वऊआ, ढीमा, दहीजबारु, वालहोलि, व्यारा, ब्रह्मानीजामल प क्षेत्र पतित जाणवा विश्रामरूप छई, थिरता योग्य नहीं समजवा.

श्री सोरठदेशे क्षेत्राणां व्यक्ति —

दोवबंदिर १२१५	जीर्णगढ ६७	घोवाबंदिर ६७८
ऊना २	धोराजी ४५	महुआ ३
देवकपत्तन ५६	मझेवडी २३	दाठा २
वेलाउल ३४	वणथलो २३	पालीताणुं ३
मांगलोर २३	पुरबंदिर ४५	कूकड १
		छप्रासुं १

श्री कच्छदेशे क्षेत्राणां व्यक्ति —

भुजनगर ७८	मन(फ)रा २	शीकरुं १
धमडकुं ४५	बारही १	बहुआ × १
कटारीउं ३४	कान्हमेर २	मोडूतरा × १
बांढीयुं [गोरानुं]	चउवारी २	एलवाल × १
अजारि २३	पारकर २	सिणवुं × १
रवि २३	माह १२	× प गाम सातल
कालेंस २	पलांसुं १	पुर कच्छदेशयो
माढी २३	शिवालखुं १	रन्तराले जाणवा
मंडई २३		

श्री हल्लारदेशे क्षेत्राणां व्यक्ति:—

नुवुनगर ५६	पडधरी ५६	धलोर २
राजकोट २	खोलस २३	कालावड २३

श्री जैन सत्य प्रकाश

[१५८]

[१५८]

सीसांग २

खंभालीउं २३

भाणवण २

हडोयाणुं १२

डोढीउं २

महिमाणु २

नीकावुं २

छींकारी २

गढकुं २

धुंआवि २

ए क्षेत्र सर्व हवडां तो उहस छई जानवासारं केवल लिख्यां छई ।

(२)

दीक्षा-आदेशनी पत्रीनो पाठ—

पत्रीनां शिरनामा-उ० श्री अमुक गणिवरान् । पं० अमुक गणि योग्यम् ।

ऋ० अमुक गणि अथवा मुनि योग्यम् ३

॥८०॥ ॐ नत्वा भ० श्री विजयदेवसूरीश्वरगुरुभ्यो नमः । श्री विजय-
प्रभसूरिभिलिख्यते । उ० श्री अमुक गणि योग्यं १ पं० अमुक गणि योग्यं २
अथवा ऋ० अमुक गणि योग्यं ३ अपरं स्वव्रत्येण वेषपात्रादिकरणसामर्थ्यं
सति पाककारादिदोषराहित्ये सति एकवर्षमध्ये पाक्षिक-प्रतिक्रमणादि
विधिपठनसामर्थ्यं सति संघ सांसारिकलेखादानपूर्वकं गणमर्यादया
श्रीमालीज्ञातीयस्य सा० श्रीवंत नाम्नः, ओसवालज्ञातीयस्य वृद्धशाखी-
यस्य सा० उदयसिंहनाम्नः । प्राग्वाटज्ञातीयस्य वृद्धशाखीयस्य सा०
प्रतापसीनाम्नस्तपस्या प्रदेया । पश्चादुपालंभो नायाति तथा विधेयं संवत्
१७२४ वर्षे आश्विनसित १० दिने, इति मंगलम् ।

बइ जणनी चीठी हुइ तो 'अमुक ज्ञातीययोः सा० पेथा मं० झांझण
नाम्नोस्तपस्या प्रदेया ।' वणिनी अथवा ४ नी तथा ५ नी चीठी हुइ तो
'अमुक जातीयानां सा० पेथा मं० देपाल दो० देदा गां० गांगजी नाम्नां
तपस्या प्रदेया, पश्चादुपालंभो नायाति,' इत्यादि लिखीइ । ए सनाम पत्री
लिखवानी रीति जाणवी ।

निर्नामक एकनी पत्री हुइ तो गणमर्यादया वणिग् जातीयस्यैकस्य
भव्यस्य तपस्या प्रदेया' वि व्रण चारि पांचनी चीठी हुइ तो 'वणिग्
जातीययोर्द्वयोर्भव्ययोर्वा वणिग् जातीयानां भव्यानां त्रयाणां चतुर्णां पंचकस्य
च तपस्या प्रदेया । एवं भव्यषट्कस्य भव्यसप्तकस्य भव्याष्टकस्य भव्यनवकस्य
भव्यदशकस्य वणिग् जातीयानामेकादशानां भव्यानां द्वादशानां भव्यानां
त्रयोदश भव्यानां च तपस्या प्रदेया ।' ए निर्नामक पत्री लिखवानी रीति
जाणवी ।

(३)

स्थानकवासूनी चीठीनो पाठ—

शिरनामो-ऋ० वीरभद्रगणियोग्यं श्री पाडलीपुरनगरे । ८०॥ ॐ नत्वा
भ० श्री विजयदेवसूरीश्वरगुरुभ्यो नमः । भ० श्री विजयप्रभसूरीश्वर
चरणसेवी पं० हेमविजयगणि लिखितं ऋ० वीरभद्रगणि उ० श्री देवभद्रगणि-

आंध्रनी-५४६

अंक ४]

[१५६]

सत्कयोग्यं । अपरं श्री पू श्रीपूज्यजीई तुम्हणई श्री पाडलीपुर नगर मध्ये अथवा अमुक पुरा मध्ये तथा अमुक ग्राम मध्ये थानवास रहिवानी आज्ञा प्रसाद कीधी छई ते माटई तुम्हे श्री पाडलीपुरसा संघनई तथा चउमासी गीतार्थनई तथा पाटीयाना गीतार्थनई शाता उपजई तिम प्रवर्तवुं जउ तिम नहीं प्रवर्त्ता तउ तुम्हणई आकरी रीस करवी थास्यई ते प्रीछयो संवत् १७२४ वर्षे आश्विन शुद्ध १० भौमदिने इति मंगलम् ।

(४)

गच्छसंबंध टालवानी पत्रीनो पाठ—

शिरनामुं— समस्त साधुसाध्वी समवाय योग्यं ।

प ८०॥ ॐ नत्वा भ० श्री विजयदेवसूरीश्वरगुरुभ्यो नमः । श्री विजय-प्रभसूरिभिलिख्यते । समस्त साधु साध्वी श्रावक श्राविका संघ समवाय योग्यं । अपरं पं० अमुक गणि ऋ० देवदत्त ऋ० यज्ञदत्त प्रमुख संघाडा साथई अम्हो गच्छ संबंध टाल्यो छई ते माटै एहो संघाति कुणहिं आलाप संलाप आहार व्यवहार न करवो. अनि जे कोई एहो संघातई आलाप संलाप आहार व्यवहार करस्यई तेहनई आकरो ठवको आवस्यई । ए समाचार सर्वत्र परस्परइ जणावयो संवत् १७२९ वर्षे वैशाख वदि १० शनि दिने ।

(५)

गच्छसंबंध करवानी पत्रीनो पाठ—

शिरनामुं—समस्तसाधुसाध्वीसंघसमवाययोग्यम् । प ८०॥ ॐ नत्वा भ० श्रीविजयदेवसूरीश्वरगुरुभ्यो नमः । श्रीराजनगरतः श्रीविजयप्रभसूरीश्वर-चरणसेवी हेमविजयलिखितं समस्तसाधुसाध्वीश्रावकश्राविकासंघसमवाय-योग्यं । अपरं श्रीपूज्यजीई कृपा करीनई पं० अमुक ग० ऋ० देवदत्त ऋ० यज्ञदत्त प्रमुख संघाडा साथई गच्छसंबंध कीधो छई ते माटै एहोनई उपाश्रयमध्ये उतरतां कुणहिं ना न कहिवी. नाम लेई श्रीदेवयात्रा करवी संवत् १७२४ वर्षे आश्विनसुदि १० दिने मंगलमिति ।

प्राचीन समय की बनी हुई तीर्थमालाओं, रासाओं, भासों और बालावबोधमय-कथानकों एवं जैनपट्टावलियों में प्राचीन गांव-नगरों के नाम आते हैं, उनका भी इस पट्टक से पता लग सकता है । इसलिये यह पट्टक इतिहासलेखकों के लिये भी बड़े काम का है । ज्ञानभंडारों में विविध प्रकारके पट्टक दिखाई पड़ते हैं, यदि वे समय समय पर प्रकाशित हो जायँ और विद्वान् मुनिवर उनको उपलब्ध होते ही सपरिश्रम प्रकाशित कर दिया करें तो इतिहासलेखकोंको भारी सहूलियत मिल सकेगी ।

(समाप्त)

ધાતુપ્રતિમાના લેખો

સંગ્રાહક—મુનિરાજ શ્રી. કાન્તિસાગરજી

“શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ”ના ચોથા વર્ષના ૧૨માં અંકમાં મુંબઈમાં આવેલ ગોડીજીના દેરાસરમાંની ધાતુ-પ્રતિમાના લેખો આપવામાં આવ્યા હતા. પ્રસ્તુત અંકમાં પાંચધૂનીપર આવેલ આદીશ્વર જૈન મંદિર, મહાવીર સ્વામી જૈન મંદિર, ચિંતમણિપાર્શ્વનાથ જૈન મંદિર [ગુલાબવાડી] અને ભુલેશ્વર પાસે લાલયાગ જૈનમંદિરમાંની કેટલીક ધાતુપ્રતિમાઓના લેખો સંવત્તાનુસાર આપ્યા છે. કયો પ્રતિમા લેખ કયા દેરાસરમાંની ધાતુપ્રતિમા ઉપરથી લેવામાં આવ્યો છે તે દરેક લેખના અંતે કૌંસમાં ગુજરાતીમાં આપેલ છે. આ રીતે યથાવકાશ મુંબઈના તમામ દેરાસરોમાં રહેલી ધાતુ પ્રતિમાઓના લેખો આપવા ઇચ્છા છે.

નીચેના લેખો બહુકાળજીપૂર્વક ઉતારવામાં આવ્યા છે, છતાં પણ કોઈ પ્રકારની અશુદ્ધિ રહી હોય તો સજ્જનો સુધારીને વાંચશે એવી આશા સાથે આ લેખો અહીં રજૂ કરું છું—

||૧|| સંવત ૧૨૩૮... શુદિ ૨.....(આ. મં. પાંચધૂની)

||૨|| સંવત ૧૨૭૯ વૈષાખ શુદિ ૩ પતિપાલ વંશીય શ્રેં સિદ્ધ સું મહં કીલરાજેન પ્રતિમા કારિતા પ્રતિષ્ઠિતા શ્રી ધર્મઘોષસૂરિભિઃ ।

||૩|| સંવત ૧૨૯૮ વર્ષે જ્યેં શુદિ ૧૩ સોમે કોરંટગચ્છે શ્રેં લિખા, સુત પોસરિણા, પુત્ર પહુદેવ સહિતેન પ્રતિમા કારિતા પ્રતિષ્ઠિતા શ્રી કક્કસૂરિભિઃ ।

||૪|| સંવત ૧૩૬૯ ફાગુણ શુદિ ૯ સોમે શ્રેં ભૂળપાલ માં મુહિવદે પુત્ર..... શ્રી આદિનાથ વિંબં કારિતં પ્રં ચિત્રગચ્છે અજિતદેવસૂરિભિઃ ।

||૫|| સંવત ૧૩૭૬ વર્ષે અષાઢ શુદિ...ગુરૌ શ્રી નાળ....કાઠ્ઠ કર્મસીંહ માં રૂપદે પુત્ર અભયપાલ શ્રેયસે બ્રાતૃ રાવણેન શ્રી પાર્શ્વં કાં પ્રં સિદ્ધસેનસૂરિભિઃ ॥

||૬|| સં. ૧૩૮૮ વર્ષે..... શ્રીમાલ જ્ઞાતીય શ્રેં સુમળ માર્યાસિંગારદેવી સુત માલા શ્રી મહાવીર વિંબં કાં પ્રં હેમચંદ્રસૂરિભિઃ ॥

||૭|| સંવત ૧૪૦૦ વર્ષે વાપ... અર્જુન સામ.... પુત્ર દેડસીંહેન પિત્રોઃ શ્રેયસે શ્રી મહાવીર (વિંબં) કાં શ્રી ગુણચંદ્રસૂરીણામુપદેશેન પ્રં શ્રી સુરિભિઃ ॥

||૮|| સંવત ૧૪૦૪ વૈષાખ વદ ૧૩ શ્રીમાલ જ્ઞાતીય શ્રેં સામા મા. રત્ના શ્રેયસે સુત નહલિકેન શ્રી ચંદ્રપ્રભવિંબં કારિતં પ્રં શ્રી નાળચંદ્રસૂરિભિઃ ॥

||૯|| સંવત ૧૪૨૧ વૈષાખ વદિ ૫ મહં લૂ.....રૂપા શ્રેં પ્રકૃતિ ગોત્રે શ્રેં મહં... સોમલાલ્લણ સુત ગીદામ્યાં શ્રી મહાવોરવિંબં કારિતં શ્રી ધર્મતિલકસૂરોણાં પ્રં શ્રીઃ ॥

(૨ નંબરથી ૯ નંબર સુધીના આઠ લેખો લાલયાગનાં જીના મંદિરમાંની ધાતુ-પ્રતિમા ઉપરના છે.)

ધાતુપ્રતિમાના લેખો

અંક ૪] _____ [૧૧૧]

॥ ૧૦ ॥ સંવત ૧૪૨૩ વર્ષે ફા. સુ. ૧૩મી શ્રીશ્રીમાલજ્ઞાતીય પિતૃ રાણાભાં રાણાદે પુત્ર મેગલ પ્રધામ્યાં શ્રીવાસુપૂજ્ય વિવ [વિંવ] કારિતં શ્રી રત્નશેખર-સૂરીણામુપં પ્રતિષ્ઠિતં-શ્રી સૂરિભિઃ ॥ (ચિન્તાં પાર્શ્વે)

॥ ૧૧ ॥ સંવત ૧૪૩૨ વર્ષે ફાગુણ શુદ્ધ ૨ ઉપકેશજ્ઞાતીય-સાહ વીરા માર્યા લખમાદે પુત્ર મામાકેન લઘુભ્રાતૃનિમિત્તે શ્રી. પાર્શ્વે વિંવે કાં પ્રં બાકડા (જા)વાલગચ્છે શ્રીધર્મદેવસૂરિભિઃ (લાલ્યાગ)

॥ ૧૨ ॥ સંવત ૧૪૫૪ વં વૈષાખ વદિ ૧૧ રવૌ શ્રી શ્રીમાલજ્ઞાતીય પિતૃ મં છાહા માતૃ આહિવદેવિ ભાં વદ્રાગ સર્વગોત્રિણાં શ્રેં મં પાંચાકેન શ્રી ચંદ્રપ્રભપંચતીર્થી કાં પિપલાચાર્ય શ્રી ગુણસમુદ્રસૂરીણાં પદ્મે શ્રી શાંતિ સૂરિભિઃ ॥ (ચિન્તાં પાર્શ્વે)

॥ ૧૩ ॥ સંવત ૧૪૫૪ વર્ષે માહશુદિ ૧ શનૌ મા.....ગચ્છે શ્રી શ્રીમાલજ્ઞાતીય.....આદિં પંચં કાં પ્રં-વિજયસિંહસૂરિભિઃ ॥ (ચિન્તાં પાર્શ્વે)

॥ ૧૪ ॥ સંવત ૧૪૭૮ વર્ષે વૈષાખ શુદિ ૬ દિને પ્રાગ્વાટ (પોરવાલ) જ્ઞાતીય પં અતા માં સરસહ સું શ્રેં લીંબા માં લખમાદે ઉવૈ શ્રેં વેલાયાં પાગોનારાધો દેવડદેનામાનઃ [?] દેવમાં દેવડદે પૈતૈવિચમાન નિજમાતૃ શ્રેં શ્રી. શ્રેયાંસ (નાથ) વિંવે કારિતં શ્રી સોમસુંદર-સૂરિભિઃ પ્રતિષ્ઠિતં ।

॥ ૧૫ ॥ સંવત ૧૪૮૮ માગ વદિ ૨ શુક્રે શ્રીધાયડજ્ઞાતીય શ્રેં લીંબા માં ચાંપલાદે સુત સૂરાકેન માં સૂહવદેસહિતેન માતા શ્રેયસે અજિતનાથવિંવે કારિતં પ્રતિષ્ઠિતં શ્રીવૃહત્પાપક્ષે શ્રીજયશેખરસૂરિભિઃ ॥

॥ ૧૬ ॥ સંવત ૧૪૯૩ જ્યેં શુદિ ૧૦ પ્રાગ્વાટ પં અમયસી, મા. સલ-લ્લખણદે પુત્ર હેમા માં મતી પુત્ર પં પાતાકેન માં અર્ધ સુત નાથાદિ કુટુંબયુતેન સ્વમાતૃપિતૃ શ્રેયસે શ્રી સંભવનાથ વિંવે કારિતં પ્રતિષ્ઠિતં શ્રીસૂરિભિઃ ।

॥ ૧૭ ॥ સંવત ૧૫૦૭ વર્ષે માદ્ર શુદિ ૧૩ શુક્રે શ્રી શ્રીમાલજ્ઞાતીય સંં સાર્લહા માં હોલ પુત્ર માં રાયવસાં “સહિમા” માર્યા હાવા પ્રકૃ(મૃ)તિ વાંધવે મગ્નિ (મગિની) મલહાઈ પુ..... આત્મશ્રેયસે શ્રી સુવિધિનાથવિંવે કારિતં પ્રં ચૈત્રગચ્છે ગુણદેવસૂરિસંતાને જિનદેવસૂરિભિઃ ।

॥ ૧૮ ॥ સંવત ૧૫૦૭ વર્ષે જ્યેષ્ઠ વં પૂ પ્રાં પં આકા માં ચાંપૂ પુત્ર પં ચરસિંગ વીસલદે માતૃ વરસિંગ માં હર્ષ પુત્ર રાજા ગોલા સાર્લિંગ નાસણ પ્રમૃતિ કુટુંબયુતેન સ (?સ્વ) શ્રેયોર્થે શ્રી સંભવનાથ વિંવે કારાપિતં ઉકેશ (ગચ્છે) શ્રી સિંહાચાર્યસંતાને પ્રં શ્રી દેવગુપ્તસૂરિ શ્રી કક્કસૂરિભિઃ ॥

॥ ૧૯ ॥ સંવત ૧૫૦૯ માગ શુદિ ૫ ગુરૌ દંઠાહિદેશે (દંઠાવ્ય) આજડલી ગ્રામે શ્રી શ્રીમાલજ્ઞાતીય શ્રેં શ્રીલા સુત શ્રેં કડુયા માં ડાહી સુત

૧ જીગપુર તાલુકાના પ્રદેશને આરમા તેરમા સૈકાથી ‘દંઠાવ્ય’ કહેવામાં આવે છે.

श्री जैन सत्य प्रकाश

[१६२] ————— [वर्ष ५]

श्रे० वेला श्रे० लाला लघु भा० श्रे० पो....केन भार्या तेज युतेन... श्रेयसे
श्री पद्मप्रभविंब का० प्र० बृहत् तपापक्षे रत्नसिंहसूरिभिः ॥

[१४ नवम्बरी १८ सुधीना ७ देणो पायधूनि पर आवेत्त महावीर स्वामीजना
देरासरना श्रीज्ज भाणमांती प्रतिमाओ उपरना छे.]

॥२०॥ संवत् १५०९ (वर्ष) माघ सुदि ५ प्राग्वाट् ज्ञातीय श्रे० आका
भा० धरण्ण सुत स० कर्मणेन भा० स० कर्मादेव्यादि कुटुम्बयुतेन निज
श्रेयोर्थ श्री श्री मुनिसुव्रत विंब का० प्र० तपागच्छेश श्री सोमसुंदरसूरि
शिष्य रत्नशेखरसूरिभिः (यिन्ता०-पार्श्व०)

॥ २१ ॥ संवत् १५०९ वर्ष माघमासे पंचम्यां तिथौ श्री कोरंटगच्छे
नन्नाचार्यसन्ताने उपकेशज्ञातीय साह धना भार्या गोरी तत्पुत्र साह
जावडेन स्वकुटुम्बसहितेन निजमातृपितृ श्रेयार्थ आधर्मनाथविंब का०
प्रति श्री कक्कसूरिपट्टे सावदेवसूरिभिः ॥ (यिन्ता० पार्श्व०)

॥ २२ ॥ संवत् १५१० वर्ष माघ शुदि ५ शुके प्राग्वाट्ज्ञातीय साह ब्रामट
सुत सा० धन्धू भार्या रूप सुख राकेन असरी कुटुम्बयुतेन श्री सुपार्श्व-
नाथविंब कारितं प्रति० तपागच्छे श्री रत्नशेखरसूरिभिः ॥ धंधुका
वास्तव्यः ॥ [आ. भ. पायधूनी]

॥ २३ ॥ संवत् १५१२ वर्ष फागुण शुदि बुधे श्री श्रीमालज्ञातीय वापचउंघ
भा० वां [चां]पलादे सुत राजा भार्या राजलदेसुत लखा, वना, रायव, वीरा,
सहितेन, पितृमातृ चांपानिमित्तं आत्मश्रेयसे श्री चतुर्विंशति पट्ट का० मुख्य
(मुख्य) श्री सुमतिनाथविंब प्र० पिप्पलगच्छे (पिपलगच्छे) भ० उदय-
देवसूरिभिः ॥ कोतरवाडा वास्तव्यः ॥ [यिन्ता० पार्श्व०]

॥ २४ ॥ संवत् १५१२ वर्ष माघ वदि ८ शुके श्री श्रीमालज्ञातीय श्रेन्वेता
भा० राजलदे सुत साह दासहदेभ्यां स्वपित्रो (:) श्रेयसे कुंथ (शु)नाथ
विंब कारितां (तं) प्र० अ[आ]गसगच्छे श्री साध [धु] रत्नसूरिपट्टे
सिंहदत्तसूरिभिः ॥ [महा० मन्दिर०]

॥ २५ ॥ संवत् १५१५ वर्ष फागुण शुद ८ शनौ श्रीमालज्ञातीय पितृमणो-
रसी भातृमेधू श्रेयोर्थ सुत वेला, लखु, समधुर भोजा वा... विमलनाथ
(विंब) का० श्री पूर्णिमा आसाधुरत्नसूरिपट्टे श्री साधुसुंदरसूरीणामुपदेशेन
कारितं ॥

॥ २६ ॥ संवत् १५१६ वर्ष माघ [घ] शुदि २ उकेशवंशे रांका श्रे० गोत्रे
सूरा, पु. आसाकेन भा० झांझण चमट्ट पुत्र हरपाल, थिरपाल, बघू रंगाई
प्रमुख परिवारसहितेन श्रेयोर्थ अभिनंदनविंब कारितं प्रतिष्ठितं श्री
खरतरगच्छे श्रीजिनचंद्रसूरिभिः

॥ २७ ॥ संवत् १५१९ वर्ष वैशाख शुदि ११ शुके श्रीमालज्ञातीय पिता
मुहता हणसी पिता महीखेती पितृ परवर मातृ रुडी सुत खेता राउलाभ्यां

ધાતુપ્રતિમાના લેખો

અંક ૪]===== [૧૧૩]

શ્રી સુમતિનાથ પંચતીર્થોર્થિય કારિતં પ્રતિષ્ઠિતં પિપ્પલગચ્છિ (ચ્છે) શ્રી ગુણરત્નસૂરિભિઃ ॥ વૈશ્વઢાગ્રામે ॥

(ઉપરની ૨૫-૨૬-૨૭ નંબરની ત્રણ પ્રતિમાઓ ચિન્તામણિ પાર્શ્વનાથજીના મંદિરમાં છે.)

॥ ૨૮ ॥ સંવત ૧૫૧૯ વર્ષે વિ (વૈ) વાશ વદિ ૧૧ શુક્રે ઉપકેશજ્ઞાતો સાં દેવાં બ્રાતૃ લહકા, પું પરવતેન માં ઢાકી (હી) સહિતેન સ્વશ્રેયસે સંતવનાથ (? સંભવનાથ) વિંવં કારિતં-પ્રં ઉપકેશગં કકુદાચાર્ય સંતા (ને) શ્રી કવકસૂરિભિઃ ॥

॥ ૨૯ ॥ સંવત ૧૫૧૯ વર્ષે જ્યેષ્ઠ શુદિ ૧૩ સોમે ઉપકેશજ્ઞાતીય મંડારી ગોત્રે સં દેવદત્ત માર્યા વલ્હાદે પુત્ર ૩ રત્નસીંહ, વાન્હા, જસરાજ, પિતર પૂર્વિજનનિ (ની) નિમિત્તે શ્રીં નિમિનાથ વિંવં કાં શ્રી સંદેરગચ્છે મં સાલ્લિસૂરિભિઃ ।

(ઉપરની ૨૭-૨૮ નંબરની બન્ને પ્રતિમાઓ મહાવીર સ્વામીના મંદિરમાં છે.)

॥ ૩૦ ॥ સંવત ૧૫૨૦ વર્ષે વૈષાખ માસે શ્રી પ્રાગુવાદજ્ઞાતીય પરિ મૂલા માર્યા માલહણદે પુત્રાઃ પં વીરા, રાજા, વદ્ર જાણ નિઃ સ્વમાતુઃ શ્રેયસે શ્રી વિમલનાથવિંવં કાં પ્રતિં શ્રી વૃદ્ધ તપાપક્ષે શ્રી ઉદયવલ્લભસૂરિભિઃ ॥

[લાત્રળાગ મંદિર]

॥ ૩૧ ॥ સંવત ૧૫૨૨ વર્ષે માઘ શુદિ ૧૧ સોમે શ્રી શ્રીમાલ જ્ઞાતીય શ્રેં દેવરાજ માં વયજ્ઞ પુત્ર શ્રેં પળદાસેણ (ન) માર્યા, માતૃ, બ્રાતૃ સૂરદાસ સારંગ વિમાતૃ શ્રીં પ્રમુખકુટુંબયુતેન સ્વશ્રેયસે. શ્રી નમિનાથવિંવં કાં પ્રં તપા શ્રી રત્નશેખરસૂરિપદ્મે શ્રી શ્રી શ્રી લક્ષ્મીસાગરસૂરિભિઃ :

(ચિન્તાંપાર્શ્વં)

॥ ૩૨ ॥ સંવત ૧૫૨૩ વર્ષે વૈષાખ શુદિ ૯ સોમે શ્રીમાલ જ્ઞાં શ્રેં કુંઘ સુત પદમસી સું પિત મોખા મા... મોખલદે શ્રેયસે, સું અર્જન મજના-મ્યાં (!) શ્રી વાસુપૂજ્ય વિંવં કારિતં પૂનિમ ગચ્છે શ્રી સાધુસુંદરસૂરીણા મુપં પ્રતિ... લખવાસ્તવ્ય : ॥

॥ ૩૩ ॥ સંવત ૧૫૨૪ વર્ષે વૈષાખ વદિ ૯ સોમે શ્રી શ્રીમાલજ્ઞાં દોસી અજા માર્યા ધરમિણિ સુત સેતા સિવા રત્નામ્યાં. પિતૃ માતૃ શ્રેયસે નમિનાથવિંવં પંચતીર્થી કારાપિતાં (તઃ) શ્રી પૂર્ણિમા પક્ષે શ્રી રાજતિલક સૂરીણામુપદેશેન પ્રતિષ્ઠિતં શ્રી સૂરિભિઃ ॥ વીરમગ્રામ વાસ્તવ્ય : ॥

॥ ૩૪ ॥ સંવત ૧૫૨૫ વર્ષે વૈષાખ શુદિ ૬ સોમે શ્રીમાલ..... પુત્ર શવરાજ માં માંટૂ પુત્ર માધવ શ્રીપાલામ્યાં યુતેન પિતૃનિમિત્તે આત્મશ્રેયસે શ્રી સુમતિનાથવિંવં કારાપિતં પ્રતિષ્ઠિતં પૂર્ણિમાપક્ષ (ક્ષે) શ્રી સોમચંદ્રસૂરિભિઃ ॥ અહમ્મદાવાદે હર્ષપરવાટ ॥

ઉપરની ૩૩-૩૪ નંબરની બન્ને પ્રતિમાઓદીશ્વર ભગવાનના મંદિરમાં વિદ્યમાન છે.

૧ આ ચુડા ગામ વડવાણ પાસે છે.

श्री जैन सत्य प्रकाश

[११४] [५५५]

॥ ३५ ॥ संवत १५२८ वर्षे वैशाख शुद्ध १० दिने भंडोरा (गात्रे) साह पोचा पुत्र सोजपाल.....श्रेयोर्थ शान्तिनाथबिंबं कारापितं प्र० धर्मघोष गच्छे, साधुरत्नसूरिभिः ॥ (वि०-ता० पार्श्व०)

॥ ३६ ॥ संवत १५२९ वर्षे जे० वि० (व०) १ शुक्र श्रीमालज्ञातीय भवु श्रे० वपरा भा० मवी, पु० सिंहाकेन भा० धम्मणि पुत्र गहिला बेला सहितेन स्व श्रेयसे कुंथुनाथबिंबं कारापितं प्रतिष्ठितं श्री चैत्र गच्छे भ० श्री लक्ष्मीसागरसूरिभिः लीलापुरग्रामवास्तव्यः ॥

॥ ३७ ॥ संवत १५३१ वर्षे ज्येष्ठ शुद्धि २ रवौ श्री श्रीमाल० प० हाथी भा० हीमादे सुत वूमणेना भा० रंगी सु० अदादि कुटुम्बयुतेन भ्रातृघोषर, खोमा श्रेयोर्थ श्री शान्तिनाथ बिंबं श्री. पू० गुणधीरसूरीणामुपदेशेन कारितं प्रतिष्ठितं च विधि विरमग्रामे ॥

॥ ३८ ॥ संवत १५३१ वर्षे माघवदि प्रतिपदा सोमे सोवडीया प्राग्वाट ज्ञातीय ठ० नरपालभार्या वापू सुत सरमण सूरजोना श्रेयोर्थ श्री आदिनाथ बिंबं श्री सौराष्ट्रगच्छे भटारिक (? भट्टारक) श्री (? क्ष)मात्र (? भ)द्रसूरिभिः प्रतिष्ठितं ॥

॥ ३९ ॥ संवत १५४२ वर्षे ज्येष्ठ [? ज्येष्ठ] वदि ४ सोमे श्री श्रीमालज्ञातीय श्रे धना, भा० रागू नाम्ना स्वमाता जासु श्रेयोर्थ वासपूज्य पंचतीर्थीबिंबं कारितं आगमगच्छेश श्री अम सूरिभिः प्रतिष्ठितं ॥ उदयपुरवास्तव्यः ॥

॥ ४० ॥ संवत १५५१ वर्षे वै० व० ५ गुरौ प्राग्वाट ज्ञा० कीका भा० गो (म?)ति...श्रीपार्श्वनाथबिंबं कारितं प्र० आगमगच्छे श्री...रत्नसूरिभिः स्तंभतीर्थे (भूमातमां)

॥ ४१ ॥ संवत १५५३ वर्षे वै० व० श्री शुके उत्सवालज्ञातीय प० धरणा भार्या रमाइ सुत सा० वस्ता भार्या मटकू नाम्ना स्व० पु० श्रेयोर्थ श्री वासुपूज्यबिंबं कारितं श्री वृद्ध तपापक्षे श्री ज्ञानसागरसूरिपट्टे श्री उदयसागरसूरिभिः प्रतिष्ठितं श्री स्तंभतीर्थे ॥

(३५ थी ४१ सुधीनी सात प्रतिमये पायधूनि पर आवेस महावीर २ भोऽना देशसूरमां छे)

॥ ४२ ॥ संवत १५५१ वर्षे विशाख (वैशाख) वदि १० गुरौ श्री उत्सवाल ज्ञातीय सोनी अम्बा भा० सहिज सुत सोनी समरसी भा० मनाइ अपरा भार्या जसमाइ तेन स्वःश्रेयसे श्री संभवनाथ मुख्य चतुर्विंशति पट्ट कारापितः प्रतिष्ठितः वृद्ध तपापक्ष (क्षे) श्री जिनरत्नसूरिभिः ॥ मंगलपुर (मंगरोड) वास्तव्यः [आदी-मदीर]

॥ ४३ ॥ संवत १५५८ वर्षे माहु (ह) शुद्धि ५ गुरु श्री ब्रम्हाणगच्छे श्रीमाल ज्ञातीय श्रेष्टी (ष्टी) खेता भार्या घाउं पुत्र शोणा भार्या हांसी सुत

ધાતુપ્રતિમાના લેખો

અંક ૪ [૧૧૫]

ઢાઢા ભાર્યા સહિવઢે ભાતૃ રૂપા સહિતેન બ્રાતૃ પિતૃ નિમિત્તં આત્મ શ્રેયોર્થે શ્રી પારિશ્વનાથ (? પાર્શ્વનાથ) ચિંબ પ્રતિષ્ઠિતં શ્રી વિમલસૂરિપટ્ટે બુધ (? દ્વિ) સાગરસૂરિભિઃ ॥

॥૪૪॥ સંવત ૧૨૬૧ વર્ષે ચૈત્ર વઢિ ૮ શુક્રે મૂલ સંવે મં જ્ઞાનમૂષણ સું મં વિજયકીર્તિગુરૂપઢેશાત્ હુંકય મહિણા ભાર્યા અરબુ તયોઃ સુત મોમા ભાર્યા લાઢોકિ પત શ્રી ધર્મનાથ તિર્થકર તીર્થકર) નિત્યં પ્રણમંતિ ॥

(ઉપરના ૪૩-૪૪ નંબરના અને લેખ મહાવીર સ્વામીના ઢેરાસરમાં રહેલી ધાતુ પ્રતિમા પરથી ઉતારવામાં આવ્યા છે.)

॥૪૫॥ સંવત ૧૬૦૦ વર્ષે જ્યેષ્ઠ શુદિ ૩ શનો શ્રીમાલજ્ઞાતીય લબુ શાસ્ત્રાર્યા સાં સહિસકરણ માં મમનાઢે પુત્ર સાહ સકલ ભાર્યા ચંઢ શુશ્રાવિકયા સ્વશ્રેયસે અંચલ ગચ્છે શ્રીગુણનિધાનસૂરીણામુપઢેશેન શ્રી ધર્મનાથ ચિંબ કારિતં પ્રં શ્રી સંવેન ॥ [ચિન્તા. પાર્શ્વ.]

॥૪૬॥ સંવત ૧૭૬૪ વં જ્યેં શુદિ ૫.....મોતીચંઢકેન સ્વઢ્રવ્યેણ સુવિધિનાથ ચિંબ કારિતં પ્રં જ્ઞાનવિમલસૂરિભિઃ ॥

॥૪૭॥ સંવત ૧૮૪૫ વર્ષે સાં રતનજીયૈ શ્રી શાન્તિનાથ (ચિંબ) મરાપિતં ઢેવસૂરિગચ્છે ॥

॥૪૮॥ સંવત ૧૮૨૩ વં માઘ સુદિ ૧૦ સાં લખમસિ ..શ્રેયોર્થે શ્રી શાન્તિનાથચિંબ કારાપિતં છે

॥૪૯॥ સંવત ૧૯૦૨ માઘ વઢિ ૫ વાઈ અચરજે વાસુપૂજ્ય ચિંબ કારાપિતં ॥

॥૫૦॥ સંવત ૧૯૦૩ માઘ વઢિ પાંચમ અમઢાવાઢ વાસ્તવ્યઃ ઉં જ્ઞાં વં અનૂપચંઢ હરલ્લચંઢ માર્યા (ભાર્યા) ઢિવાલીવાઈ શ્રી સૂપારસનાથ (સુપાર્શ્વનાથ) જિનચિંબ કારાપિતં ચરતરગચ્છે મં જિનમહેન્ઢ્રસૂરિભિઃ પ્રં ।

॥૫૧॥ સંવત ૧૯૦૬ વર્ષે ...સુપાર્શ્વનાથચિંબ) કારિતં ગાંધી મહતાવચંઢ કારિતં શ્રીજિનમહેન્ઢ્રસૂરિભિઃ પ્રતિં ।

[નં. ૪૫થી ૫૧ સુધીની છ પ્રતિમાઓ મહાવીર સ્વામીના મઢિરમાં વિઢ્યમાન છે.]

॥૫૨॥ ૧૯૨૪ મા શું ૧૩ સુમતિજિનચિંબ કાં 'ઉસવંસૈ' વૈઢ મહતા વાલચંઢ્રત વિજયગચ્છે શ્રી શાન્તિસાગરસૂરિભિઃ શ્રેયોર્થે ॥

(આ પ્રતિમા ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથના મઢિરમાં છે, અને ઉક્ત લેખવાળી લગમગ ૬ પ્રતિમાઓ તે મઢિરમાં છે.)

આ રીતે આ આવન ધાતુપ્રતિમા લેખોમાં તેરમા સૈકાથી શરૂ થરીને વીસમા સૈકા સુધી એમ સાત સૈકા સુધીના ધાતુપ્રતિમા લેખોની વાનગી મળે છે.

સમાચાર

દીક્ષા—(૧) મોરબી નિવાસી શ્રી મગનલાલ લક્ષ્મીચંદે મુંબઈમાં કાર્તિક વદ ૧૦ ના દિવસે પૂજ્ય પંન્યાસ શ્રી કનકવિજયજી મહારાજ પાસે દીક્ષા લીધી. દીક્ષિતનું નામ મહાનંદવિજયજી રાખવામાં આવ્યું અને તેમને પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી ભદ્રંકરવિજયજીના શિષ્ય બનાવવામાં આવ્યા. (૨) રાજગઢ નિવાસી શ્રી ગેંદાલલજી હુણુજીએ અમદાવાદમાં કારતક વદી ૩ ના દિવસે પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી સાગરાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ પાસે દીક્ષા લીધી. દીક્ષિતનું નામ સુશીલસાગરજી રાખવામાં આવ્યું અને તેમને પૂજ્ય શ્રી લલિત-સાગરજીના શિષ્ય બનાવવામાં આવ્યા. (આ ગુરુ-શિષ્ય સંસારી પિતા-પુત્ર થાય છે.)

પંન્યાસપદ—પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રી સાગરાનંદસૂરીશ્વરજીના શિષ્ય પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી ક્ષમાસાગરજીને કારતક વદ ત્રીજના દિવસે અમદાવાદમાં પંન્યાસપદ આપવામાં આવ્યું.

કાળધર્મ—(૧) પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયન્યાયસૂરિજીના શિષ્ય પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી પ્રભેશવિજયજી કારતક સુદિ ૧ના દિવસે બસિ (મારવાડમાં કાળધર્મ પામ્યા. (૨) પૂજ્ય પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજના શિષ્ય પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ કારતક વદિ ૬ને શનિવારે પાટણમાં કાળધર્મ પામ્યા.

પ્રતિમા નીકળી—આગરામાં કુલ્લટી બજારમાં એક મકાનનો પાયો ખોદતાં, ગણ આસો સુદી ૭ના દિવસે સં. ૧૬૬૨ના લેખવાળી સફેદ આળરની એ જિન પ્રતિમાઓ નીકળી છે. એક પ્રતિમા શ્રી અજીતનાથ ભગવાનની અને બીજી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની છે.

મહાવીર જયંતીની રજા—ખંડવા મ્યુનિસિપાલિટીએ ચૈત્ર સુદિ તેરસોના દિવસ ભગવાન શ્રી મહાવીર સ્વામીની જયંતિ નિમિત્તે જાહેર તહેવાર તરીકે પાળવાનું નક્કી કર્યું છે.

હિંસા બંધ—કોલ્હાપુર સ્ટેટમાં ભાદરવા સુદી ચોથ (સંવત્સરી) ના દિવસે કોઈ પણ પ્રકારની હિંસા નહિં કરવાનો હુકમ કરવામાં આવ્યો છે.

સ્વીકાર

શ્રી નૂતન તીર્થ સ્તવનમાહા - કર્તા મુનિરાજ શ્રી સુશીલવિજયજી, પ્રકાશક -શેરદલાલ શ્રી લાલભાઈ કુલચંદ ધીયા, મૂલેવાપાર્શ્વનાથની ખડકી, પાંજરા પોળ, અમદાવાદ, ભેટ.

૨ મહાવીર છત્રીશી- કર્તા- મુનિરાજશ્રી સુશીલવિજયજી, પ્રકાશક- જૈન ગ્રંથ પ્રચારક સભા. ભેટ.

૩ આદર્શ આચાર્ય- લેખક- શ્રીકાંત, પ્રકાશક શ્રી વિજયદાનસૂરીશ્વર જૈન ગ્રંથ માળા, પ્રાપ્તિસ્થળ વીરશાસન કાર્યાલય, રતનપોળ અમદાવાદ, એક આનો.

૪ જૈનદર્શન અને માંસાહાર- લેખક રાવસાહેબ મણિલાલ વનમાળીદાસ શાહ પ્રકાશક શ્રી મહાવીર જ્ઞાનોદય સોસાયટી, રાજકોટ. એક આનો (ટસાલ ખર્ચ એક આનો વધુ)

પરમાર્હત મહાકવિ શ્રી ધનપાળનું આદર્શ જીવન

લેખક:—શુનિરાજ શ્રી સુશીલવિજયજી.

(ગતાંકથી ચાલુ)

પુનઃ મહાકાળેશ્વર-મંદિરમાં

ફરી એકવાર મહારાજ ભોજ ધનપાલ વગેરે પંડિતવરોની સાથે મહાકાળેશ્વર મંદિરમાં પધાર્યા. મહારાજે તેમજ બીજાઓએ મહાકાલેશ્વર દેવને દણ્ડવત્ પ્રણામ કર્યા, કિન્તુ પરમાર્હત મહાકવિ ધનપાલ લેશ માત્ર પણ નમ્યો નહીં. એટલે મહારાજ ભોજે તેનું કારણ પૂછ્યું કે “ મહાકાલેશ્વર મહાદેવને સર્વ કોકો નમસ્કાર કરે છે અને તમે કેમ કરતા નથી ? ” આના પ્રત્યુત્તરમાં નિહરતા પૂર્વક તરત જ ધનપાળે જણાવ્યું કે:-

“ જિનેન્દ્રચંદ્રપ્રણિપાતલાલસં યથા શિરોઽન્યત્ર નામ નામ્યતે ।

ગજેન્દ્રગણ્ડસ્થલદાનલેપટં શુનીમુખે નાલિકુલં નિલીયતે ॥ ૧ ॥

જિનેન્દ્રશ્રી ચંદ્રમાને પ્રણિપાત કરવાને ઉત્કષ્ટિત એવું માફે શિર જિનેન્દ્ર સિવાય અન્ય કોઈ પણ દેવ દેવીને નમવાનું નથી. હાથીના મદ્દરના ગંડસ્થલ પર આરૂઠ થઈને સુગંધ લેનાર જામર જેમ કુતરીનાં મોઢાપર ખેસવાની અભિલાષા કરતો નથી.” આ સાંભળતાની સાથે જ મહારાજ ભોજ એકદમ ટાપાયમાન થઈ ગયા, અને ધનપાલને જણાવ્યું કે “ હે ધનપાલ ! તું મહાદેવની મોટી અવજ્ઞા કરે છે, એટલું જ નહીં પણ તું અન્ય મતનો અત્યંત દ્રેષી છો. તું બ્રાહ્મણ છે, દયાને પાત્ર છે એટલે હું તને જતો કરું છું, પણ આ જગ્યાએ જો અન્ય કોઈ હોત તો તેના આ ચક્રમકતી તરવાર વડે ટુકડે ટુકડા કરી નાખત. હવે ફરીથી બોલતાં વિચાર કરજે.

તરત જ સમયજ ધનપાલે રાગનો ક્રોધ શાંત કરવાની ખાતર જણાવ્યું કે હે મહારાજ ! હું અન્ય મતનો દ્રેષી નથી, કિન્તુ ગુણનો જ પૂજક છું. સાંભળો:-

મવવીજાકુરજનના, રાગાઘાઃ ક્ષયમુપાગતા યસ્ય ॥

બ્રહ્મા વા વિષ્ણુર્વા, શિવો જિનો વા નમસ્તસ્મે ॥ ૧ ॥

“ સંસારના જન્મ-મરણના મૂળભૂત અંકુરાંશ્પ રાગાદિ શત્રુઓ જેમના નાશ પામેલા છે એવા બ્રહ્મા હો, વિષ્ણુ હો, મહાદેવ હો, કે જિન હો તેમને મારા નમસ્કાર છે.”

આ સાંભળતાં રાગના અતઃકરણમાં કંઈક શાંતિ યઈ. છેવટે રાગએ ધનપાલને કહ્યું કે “ હે ધનપાલ ! આટલા દિવસો સુધી મહાદેવનું મૂર્તિને પૂજતો હતો અને હવે કેમ દ્રેષ કરે છે ? ” ત્યારે ધનપાલે જણાવ્યું કે મહારાજ, હું યથાર્થિત સ્વરૂપ સમજેલો નહતો તેથી.

આ વાત ચાલતી હતી એટલામાં સેવકે આ લિં ખખર આપી કે મહારાજ સાહેબ “ યાગ્વલ્કય સ્મૃતિ ” નું શ્રવણ થઈ રહ્યું છે, અપ પધારો. એટલે મહારાજ ત્યાં પધાર્યા. વ્યાસજી યાગ્વલ્કય સ્મૃતિનું શ્રવણ કરાવી રહ્યા છે, સૌ શ્રાતાઓ એકચિત્તે સાંભળી રહ્યા છે. એવામાં રાગ ભોજની દષ્ટિ ધનપાલ પર પડી. ધનપાલને વિમુખ

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[૧૬૮]

[વર્ષ ૫]

થઈ ને બેઠેલો જોઈ તત્કાલ રાજ્યએ પૂછ્યું, હે ધનપાલ ! શું શ્રુતિ-સ્મૃતિ પર મવજા આવે છે ? ધનપાલ બોલ્યો કે મહારાજ બક્ષણ શત્રુ તેના અર્થને હું સાંભળતા નથી માગતો ? તેમાં પરસ્પર વિરુદ્ધ કેટલું એવે છે ? સાંભળો.

“ વિષ્ટાનું બક્ષણ કરનારનું પાપ ગૌ સ્પર્શથી દૂર થાય છે. સંજ્ઞા વિહીન વૃક્ષો વંદનીય છે. બોક્કડોનો વધ કરવાથી સ્વર્ગ પ્રાપ્ત થાય છે. બ્રાહ્મણોને આપેલ ભોજન પિતૃઓને (પૂર્વજોને) તૃપ્ત કરે છે. કપટી દેવોને આપત પુરૂષ તરીકે સ્વીકારેલ છે. અગ્નિમાં હોમેલ બલિદાન દેવતાઓને પ્રસન્ન કરે છે. દંત્યાદિ શ્રુતિમાં કથન કરેલ વાતને સત્ય કાણુ માને ?

સાક્ષરવરો સાથે મહારાજ ભોજ સરોવરતીરે

વર્ષાઋતુ શરૂ થઈ હતી. ગગન મંડલ વાદળોથી છવાયું હતું. મોર વગેરે પક્ષિઓના ટહુકારો થવા લાગ્યા હતા. આકાશમાં વીજળીનો ચમકાર દેખાવા લાગ્યો હતો. સૂર્ય ચંદ્રનાં દર્શન અદૃશ્ય જોવાં થયાં હતાં. ત્રીખે સૂકવી નાખેલી નદીઓ ખળ ખળ વહેવા લાગી હતી. વનમાંનું સરોવર પાણીથી ભરપૂર ભરાય ગયેલું જાણી સેવકે રાજદ્વારે ખચર આપી એટલે મહારાજ ભોજ, ધનપાલ વગેરે પાંચસો પંડિતો સાથે સરોવરતીરે પધાર્યા.

સરોવરની અંદર અનેક જળચળ પ્રાણીઓ ક્રીડા કરી રહ્યાં છે. જન જનતાં રંગ ખેરંગી કમરો ખીલી રહ્યાં છે. મોટાં મોટાં વહાણો નાની નાની હોડીઓ આમ તેમ તરી રહી છે. આ દૃશ્ય નિહાળતાં મહારાજ ભોજે સરોવરનું વર્ણન કરવા પંડિતોને સૂચવ્યું- મહારાજ ભોજની આજ્ઞાથી પંડિતોએ નવા નવા શ્લોકોથી વર્ણન કર્યું. ત્યારબાદ મહારાજ ભોજે ધનપાલને સરોવરનું વર્ણન કરવા કહ્યું એટલે ધનપાલે કહ્યું :

“ ધર્મા તદાગમિષ્વતો વરદાનશાલા મત્સ્યાદયો રસવતી પ્રગુણા સદૈવ ॥

પાત્રાણિ યત્ર વક્સારસચક્રવાકાઃ પુણ્યં કિયદ્ભવતિ તત્ર વયં ન વિદ્મઃ ॥

આ સરોવર એક શ્રેષ્ઠ દાનાશાલા છે. તેની અંદર માછલાં વગેરે અહર્નિશ તૈયાર રસોઈ છે, વળી તે સરોવરમાં બગલા-સારસ ચક્રવાક પક્ષિઓ પાત્રો (બક્ષણ કરનારા) છે, આવી સામગ્રી સહિત સરોવરરૂપી દાનશાળા બંધાવનારને કેટલું બધું પુણ્ય અંધારો તે અમે સમજી શકતા નથી. ”

ધનપાલ પાસે આવા પ્રકારનું સરોવરનું વર્ણન સાંભળી મહારાજ ભોજ ગુસ્સે થયા. તે ધનપાલને કંઈ જુદી જ દૃષ્ટિથી દેખવા લાગ્યા. તેમને થયું આ ધનપાલ અત્યંત દુષ્ટ છે, જ્યારે ત્યારે વાંકું ને વાંકું જ બોલે છે. મારી કીર્તિને પ્રસન્નતી દેખીને તે ઈર્ષ્યા કરે છે. તે મારો ખરો પુરોહિત નથી પણ શત્રુ પુરોહિત છે. જો એમ ન હોત તો અન્ય પંડિતો જેમ સરોવરનું વર્ણન કરી મારી કીર્તિને ન વધારત ?

હવે તો મારે એને શિક્ષા કરવી જ પડશે ! એના નેત્રમાં જ વિષ વસે છે, માટે એને અન્ય કોઈ શિક્ષા નહીં કરતાં એના નેત્રો જ ખેંચી લેવા જોઈએ ! આ પ્રમાણે મહારાજ ભોજ મનમાં દૃઢ નિશ્ચય કરી રાજમહેલે આવવા પાછા ફર્યા.

મહાકવિ ધનપાલ

અંક ૪]===== [૧૧૯]

એક વૃદ્ધ ડોસીનું દર્શન

રસ્તામાં મહારાજને સાથે પોતાની તરફ આવતી એક વૃદ્ધ ડોસી દીદી. તે વૃદ્ધા એક નાની બાલિકાની આંખોમાં લાકડી ટેકાવતી આવતી હતી. તે યુદ્ધીનું કહેવર હાડ-પીંજર જેવું ભાસતું હતું. સમસ્ત દાંત ટેકાણે થઈ ગયા હતા. નેત્રો નીસ્તેજ બની ગયા હતાં. માથાપરના વાળ સફેદ ભાસતા હતા. આમડી પર વળીઓ પડી ગઈ હતી. ડાયાં ખેંચી ગયાં હતાં. શરીર કંપતું હતું. તેણીની આવા પ્રકારની સ્થિતિ જોઈ રાજા ભોળે પંડિતોને પૂછ્યું કે—“ કરકંપાવૈ શિરધ્રુણે બુદ્ધી કહા કહેઈ ? કરને કંપાવતી અને મસ્તકને ધુણાવતી આ યુદ્ધી શું કહેવા માગે છે ? ” આ સાંભળીને એક પંડિતે જણાવ્યું—“ હકારંતા ચમમ્હાં નન્નંકાર કરેઈ ” ચમરાજેના સુભટા તેણીને “ હજાણી હજાણી ” એમ હાકોટા કરે છે, ત્યારે તે યુદ્ધી “ ના ના ” એમ કહે છે. ”

આ સમયે મહારાજ ભોળે ધનપાલ સામે દષ્ટિ ફેંકી એટલે સમયસર કવિ ધનપાલ આ પ્રમાણે બોલ્યા.

“ કિં નન્દી કિં મુરારિ : કિમુત રતિરમણ : કિં નલ : કિં કુબેર : ?

કિંવા વિદ્યાધરોઽસૌ કિમથ સુરપતિ : કિં વિદ્યુ : કિં વિદ્યાતા ? ॥

નાયં નાયં ન ચાયં ન ચલુ નંદિહિ ન વા નાપિ નાસૌ ન ચૈષ :

ક્રોડાં કર્તુ પ્રવૃત્ત : સ્વયમિહ હિ હલે ! ભૂપતિ મોજદેવ : ॥ ૧ ॥

આ મહીતલ ઉપર ક્રોડ કરવાને પ્રવર્તેલા મહારાજ ભોળને જોઈને પેલી બાલિકા પોતાની વૃદ્ધ માતાને પૂછે છે કે—

“ શું આ નંદી (શંકર) છે ? શું આ મુરારિ (કૃષ્ણ) છે ? કે શું આ કામદેવ છે ? શું આ નલ છે ? કે શું કુબેર છે ? શું આ વિદ્યાધર છે ? કે શું આ ઇન્દ્ર છે ? શું વિદ્યુ (ચંદ્રમા) છે ? કે શું વિદ્યાતા (બહા) છે ? આ પ્રમાણે બાલિકાના પ્રશ્નો સાંભળી વૃદ્ધ માતા પોતાનું મસ્તક ધુણાવીને કે છે કે— એ શંકર, કૃષ્ણ, કામદેવ, નલ, કુબેર, વિદ્યાધર, સુરપતિ, ચંદ્રમા કે વિદ્યાતા તેમાંથી કોઈ પણ નથી. એટલે ક્રોડ કરવાને પ્રવર્તેલા ભૂપતિ ભોળ પોતે છે. ”

આ સાંભળી મહારાજ ભોળ અત્યંત સંતુષ્ટ થયા. તેમના હૃદયમાંના ક્રોધ શાંત થયો. તે ધનપાલને કહેવા લાગ્યા કે હું ધનપાલ તમારી આ અદ્ભુત તર્કશક્તિથી હું પ્રસન્ન થયો છું. માટે જે ઇચ્છા હોય તે માગ.

એટલે ધનપાલે કહ્યું હું મહારાજ, આપ મારી પર પ્રસન્ન થયા હોય તો મને મારાં બન્ને નેત્રો આપો ! આ સાંભળી મહારાજ એકદમ ચકિત થઈ ગયા. અહો ! મારી હૃદયસ્થ વાત આ ધનપાલે ક્યાંથી જાણી ? જરૂર એને કોઈ જાતનું વિશિષ્ટ જ્ઞાન હોવું જોઈએ. બાદ મહારાજને ધનપાલને “ તથાસ્તુ ” એમ કહી નાના પ્રાર્થના ઘનાઓ આપી તેનો ખૂબ સત્કાર કર્યો.

આ વખતે મહાકવિ ધનપાલે મહારાજને જણાવ્યું કે મહારાજ, શ્રી જૈનધર્મના ઉત્તમ તત્ત્વજ્ઞ નનું પાન કરતા મને સુખદિ ઉત્પન્ન થઈ છે. તેના જ પ્રતાપે હું એ વાત જાણી શક્યો હતો. આદ્ય ધર્મોપાસકને તો તેવું કૃણ સહજમાં મળી આવે છે. એની પવિત્રતાના પ્રતાપે તેવી અનેક અદ્ભુત શક્તિઓ ઉત્પન્ન થાય છે. આ પ્રમાણે ધન

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[૧૭૦]

[વર્ષ ૫]

પાલનાં વચનોથી મહારાજના મનમાં જૈનધર્મ પ્રત્યે સહભાવ ઉત્પન્ન થયો અને મહારાજને સ્વમુખેથી જૈનધર્મની પ્રશંસા કરી. આદ સર્વે વિષુટા પડ્યા.

સેતુબંધ પ્રશસ્તિની પૂર્તિ

એક સમયે રાજા ભોજે સેતુબંધની પ્રશસ્તિ લાવવા સેવકોને આજ્ઞા કરી. સેવકોએ લાવી મહારાજને સમર્પણ કરી. પરંતુ અત્યંત જીર્ણ થઈ ગયેલ હોવાથી પ્રશસ્તિ સંપૂર્ણ ઉતરેલી ન હતી તેને સંપૂર્ણ કરવા પડિતોને યાત્રાવામાં આવતાં પોતપોતાની સુધ્ધિ પ્રમાણે પ્રશસ્તિની પાદપૂર્તિ કરવા લાગ્યા, પણ ભૂપતિને લેશમાત્ર આશ્ચર્ય ન થયું. છેવટે તેમાંથી દ્વિપદી અને ત્રિપદી સમરયા પૂરવા ધનપાલને આપી, જેમાં દ્વિપદી સમરયા આ પ્રમાણે હતી.

हरशिरसि शिरांसि यानि रेजुर्हरि हरि तानि लुठंति गृध्रपादैः ॥

ધનપાલે તેની પૂર્તિ આ પ્રમાણે કરી—

अथ खलु विषमः पुराकृतानां विलसति जन्तुषु कर्मणां विपाकः ॥१॥

જે રાવણના મસ્તકો શંકરના શિર પર શોભતાં હતાં, તે લક્ષ્મણ (રામચંદ્ર)ના ભાઈ)થી હણુતાં છતાં ગીધ પક્ષિઓના ગ તળે કચરાય છે, તેથી ખરેખર, પૂર્વકૃત કર્મોનો વિષમ વિપાક પ્રાણીઓને પાયમાલ કરે છે.”

બીજી ત્રિપદી સમરયા નીચે પ્રમાણે હતી—

स्नाता तिष्ठति कुन्तलेश्वरसुता वारोंगराजस्वसु—

चुतेनाद्य जिता निशा कमलया देवी प्रसाद्याद्य च ॥

इत्यंतःपुरचारिवारवनिताविज्ञापनानंतरं

ધનપાલે તેની પૂર્તિ આ પ્રમાણે કરી—

स्मृत्वा पूर्वसुरं विधाय बहुशो रूपानि भूपोऽभजत् ॥ २ ॥

“ હે ભૂપ, સીતાએ સ્નાન કરી દેવીને પ્રસન્ન કરતાં તેણે સ્વયં શોભાથી રાત્રિને પણ જીતી લીધી છે, એ પ્રમાણે અંતઃપુરમાં સંચાર કરતી વારાંગનાઓએ વિજયિત કર્યા આદ રાજાએ પૂર્વ દેવને સંભારી અનેક રૂપ કરીને તેનું સેવન કર્યું.”

આ પ્રમાણે ધનપાલે કરેલી પ્રશસ્તિની પૂર્તિ સાંભળી ત્યાં ગિરાજતા કીર નામના વિદ્વાનને એકદમ હસવું આવ્યું. તે બોલી ઉઠ્યો, “ અહો ? આ તો જોને ઉચિત વાણી છે. કારણ કે તેમના મતમાં કર્મોનો વિપાક કહેવામાં આવેલ છે. આટલાથી પણ નહીં અટકતાં આગળ વધીને કહેવા લાગ્યો કે આ સમસ્યા મૂર્તિ તો સુત્ર પુરોહિતે પ્રમોદ પમાડે તેવી છે.

આથી મહાકવિ ધનપાલે મહારાજ ભોજને જણાવ્યું કે—ભૂપેશ આપને મા આપતમાં લેશમાત્ર પણ સંશય લાસતો હોય તો તેનું નિવારણ કરવાને અને સત્ય વસ્તુ પ્રગટ કરવાને હું એવી પ્રતિજ્ઞા કરું છું કે—જો મારામાં મનુષ્યત્વ હોય તો આવન પલના શુદ્ધ જ્ઞાનમાં આવા અક્ષરો અવશ્ય કોતરાય !”

આ પ્રમાણે ધનપાલની પ્રતિજ્ઞા સાંભળી કૌતકથી મહારાજ ભોજે તે પ્રમાણે કરાવ્યું તરત જ જ્ઞાન-પાટ પર તેવા અક્ષરો કોતરાઈ ગયા. ભોજ અને અન્ય લોકો આશ્ચર્ય ચકિત થયા અને ધનપાલનો જય જય પોકારતા સૌ વિસર્જન થય. (અપૂર્ણ)

જરૂર વસાવો

‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’ના

નીચે લખેલા ત્રણ મહત્વના અંકો

[૧]

શ્રી પર્યુષણ પર્વ વિશેષાંક

આ સચિત્ર વિશેષાંકમાં ભગવાન મહાવીરસ્વામી પછીના એક હજાર વર્ષના જૈન ઇતિહાસને લગતી પ્રમાણભૂત સામગ્રી આપવામાં આવી છે. એ ઉપરાંત ભ. મહાવીરસ્વામીનું સુંદર ત્રિરંગી ચિત્ર આપવામાં આવ્યું છે.

દ્વિરંગી પુઠું, બિંચા કાગળ, સુંદર છપાઈ, ૨૧૬ પાનાં
મૂલ્ય-ટપાલખર્ચ સાથે એક રૂપિયો

[૨]

‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’નો ૪૩મો ક્રમાંક

૬૦ પાનાના આ અંકમાં જૈન શાસ્ત્રોમાં માંસાહાર હોવાના આક્ષેપોનો શાસ્ત્ર અને યુક્તિના આધારે સચોટ જવાબ આપતા અનેક લેખો આપવામાં આવ્યા છે.

મૂલ્ય-ટપાલ ખર્ચ સાથે ચાર આના

[૩]

‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’નો ૪૫મો ક્રમાંક

આ અંકમાં મહારાજા કુમારપાળ અને કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યના જીવનને લગતા અનેક ઐતિહાસિક લેખો આપવામાં આવ્યા છે.

મૂલ્ય-ટપાલ ખર્ચ સાથે ત્રણ આના

લખો

શ્રી જૈનધર્મ સત્યપ્રકાશક સમિતિ

જેશિંગભાઈની વાડી, ઘીઝંટા

અમદાવાદ.

Regd. No. B. 3801

કિંમતમાં ૫૦ ટકા ઘટાડો

આજે જ મંગાવો

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

નો

શ્રી મહાવીર નિર્વાણ વિશાષાંક

આ વિશેષાંકમાં ભગવાન મહાવીરસ્વામીના જીવન સંબંધી, જુદા જુદા વિદ્વાનોએ લખેલા અનેક ઐતિહાસિક લેખો આપવામાં આવ્યા છે.

મૂળ કિંમત ખાર આના, ઘટાડેલી કિંમત છ આના

(ટપાલ ખર્ચ એક આનો)

કળા અને શાસ્ત્રીય દૃષ્ટિએ સર્વાંગ સુંદર

ભગવાન મહાવીરસ્વામી

નું

ત્રિરંગી ચિત્ર

ગુજરાતના પ્રસિદ્ધ ચિત્રકાર શ્રી કનુભાઈ દેસાઈ પાસે તૈયાર કરાવેલું આ ચિત્ર પ્રભુની પરમ શાંત મુદ્રા અને વીતરાગભાવનો સાક્ષાત્કાર કરાવે છે.

૧૪"×૧૦"ની સાઇઝ, જડા આટું કાડું ઉપર સોનરી બોર્ડર સાથે

મૂળ કિંમત આઠ આના, ઘટાડેલી કિંમત ચાર આના

(ટપાલ ખર્ચ દોઢ આનો)

શ્રી જૈનધર્મ સત્યપ્રકાશક સમિતિ

જે(શંગભાઈની વાડી, ધોકાંટા, અમદાવાદ.